

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Att. Specialkonsulent Tina Madsen

Sendt via mail til tma@kfst.dk
CC: tht@kfst.dk; kfst@kfst.dk

Den 11. august 2017

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af rejsegarantifondsloven

Hermed fremsender Rejsearrangører i Danmark, RID, vores kommentarer til udkastet til forslag til lov om ændring af rejsegarantifondsloven.

Indledende bemærkninger

Direktivet om pakkerejser indeholder en række ændringer og nyskabelser og er i sin formulering og indhold forholdsvis komplekst. Bl.a. gennem introduktionen af begrebet "sammensatte rejsearrangementer", som både lovfortolkningsmæssigt og anvendelsesmæssigt må forventes at give anledning til en vis tvivl om forståelsen hos både aktører og forbrugere.

Ikke mindst fordi den teknologiske udvikling går så stærkt, vil det for både branchen og for de rejsende formentlig i et vist omfang være en udfordring at tilvejebringe et fælles og entydigt billede af, om et givent rejseprodukt er omfattet af den nye rejsegarantifondslov, og i givet fald med hvilke retsvirkninger.

Hertil kommer, at direktivet, som et totalharmoniseringsdirektiv, ikke giver de nationale, lovgivende myndigheder større spillerum for fortolkning end den snævre fortolkning, der måtte udspringe direkte af direktivets artikler og præambelbetragtninger. Risikoen herved er, at den tilsigtede ensartethed i implementeringen i sidste ende resulterer i forskellighed på tværs af lande.

Og dermed vanskeliggøres indfrielsen af et af direktivets overordnede formål: At skabe et højt forbrugerbeskyttelsesniveau. Samt lige og rimelige konkurrencevilkår – ikke mindst i forholdet mellem rejsearrangører og formidlere af sammensatte rejsearrangementer.

RIDs kommentarer til forslaget om fortolkning af direktivets centrale begreber m.v. (i udkastet til forslag til lov om ændring af lov om en rejsegarantifond § 1 nr. 7-11), vil blive fremsendt til Justitsministeriet i forbindelse med høringen om forslag til lov om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer.

I det følgende vil vi derfor i særlig grad forholde os til de bestemmelser, der vedrører driften og finansieringen af Rejsegarantifonden. Det vil sige de forslag til nationale særbestemmelser, der ikke er betinget af direktivet, men er foreslået af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

Bemærkninger til de enkelte lovbestemmelser

Til § 1:

Nr. 12 – Tilbagebetaling ved konkurs - § 5 stk. 1.

A. Rejsegarantifonden er ikke rejsearrangør

Det fremgår af udkastet til bemærkninger til bestemmelsen, side 88, at fonden ikke skal "skaffe rejsekunder, der har forudbetalt ikke-påbegyndte rejser, anden rejsemulighed...".

Princippet er godt og er en fornuftig videreførelse af hidtidig praksis. Fonden skal ikke agere rejsearrangør. Overlad det til de professionelle. Det bør være den altovervejende hovedregel.

Hvis imidlertid de væsentligste underleverandører – typisk fly og hotel - ér betalt inden en konkurs, bør Rejsegarantifonden, undtagelsesvist og efter omstændighederne, kunne gennemføre den ikke-påbegyndte rejse med brug af de pågældende underleverandører, idet ovenstående hovedregel i sådanne tilfælde ellers ville betyde betragtelige og unødvendige meromkostninger for fonden.

B. Udvidelse af Pakkerejse-Ankenævnet

I udkastet til lovbemærkningerne side 88 omtales endvidere muligheden af at indbringe en sag for Pakkerejse-Ankenævnet.

Det lægges således til grund, at fonden også fremover skal finansiere og sekretariatsbetjene det godkendte ankenævn f.s.v.a. behandling af reklamationer over sammensatte rejsearrangementer. Det nødvendiggør et ændret navn og nye vedtægter m.v.

Dette bør tydeliggøres i lovbemærkningerne.

Nr. 12 – Sammensatte rejsearrangementer - § 5 stk. 2.

Som indledningsvist anført, vil det i en række tilfælde formentligt være svært for forbrugerne at få klarhed over den økonomiske hæftelse og sikkerhedsnettet mv. ved køb af sammensatte rejsearrangementer, hvor der er tale om to erhvervsdrivende, med hvem der indgås særskilte aftaler.

Beskrivelsen af sammensatte rejsearrangementer og de praktiske, juridiske og økonomiske implikationer herved i udkastets almindelig bestemmelse, siderne 54-55, forekommer dog efter omstændighederne gode og klare.

Nr. 20 – Garantistørrelser – § 8 stk. 5.

I udkastet til lovforslag foreslås en række ændringer af den nuværende garantiskala:

Omsætning	Nugældende garanti	Foreslået garanti	Lempelse
< 250.000	0	0	Uændret
250.000 - 1.000.000	300.000	0	100%
1.000.000 - 5.000.000	300.000	150.000	50%
5.000.000 - 10.000.000	500.000	300.000	40%
10.000.000 - 15.000.000	750.000	600.000	20%
15.000.000 - 50.000.000	1.000.000	900.000	10%
50.000.000 - 100.000.000	1.500.000	1.350.000	10%
100.000.000 - 250.000.000	2.000.000	1.800.000	10%
250.000.000*	2.500.000	2.250.000	10%
Eks. 550.000.000*	5.500.000	5.250.000	4,5%
Eks. 950.000.000*	9.500.000	9.250.000	2,5%

* > 250 mio.: garanti: kr. 2,25 mio.+ kr. 1 mio. i garanti pr. 100 mio. kr. herudover

A. Undgå urimelig forskelsbehandling mellem større og mindre virksomheder

Af tabellen fremgår det tydeligt, at der er stor forskel på konsekvenserne af de foreslåede garantier. For de mellemstore og store arrangører er lempelsen beskeden, og fremstår i nogle tilfælde som symbolsk snarere end reel. **Ingen af RIDs medlemmer, som ellers dækker ca. 90% af det samlede chartermarked, vil ifølge forslaget opnå en lempelse på over 10%.**

Forslaget er således et skridt i den rigtige retning men langt fra tilstrækkeligt.

Som det fremgår af fondens årsberetning for 2016, har ca. 85% af de 549 rejseudbydere, som i 2016 afdækkede fondens risiko, en årlig omsætning omfattet af fondens dækning på under kr. 5 mio., 12% (svarende til 65 rejseudbydere) havde en årlig omsætning omfattet af fondens dækning på mellem kr. 5-50 mio., og 3% (svarende til 17 rejseudbydere) havde en årlig omsætning omfattet af fondens dækning på over kr. 50 mio.

Så når det i udkastets almindelige bemærkninger, side 12, anføres, at garantiskalaen nedsættes for alle arrangører og mest for virksomheder med en omsætning, der ikke overstiger 15 mio. kr., er det en substantiel nedsættelse for de små og mindre arrangører men kun en marginal nedsættelse for de mellemstore og store arrangører. **Der er i udkastet i øvrigt ikke anført, hvilke risikomæssige betragtninger, der ligger bag den foreslåede garantiskala.**

Ønsket om at tilgodese nye og mindre virksomheder er godt. Alle virksomheder er startet som små. **Vi støtter derfor forslaget om, at virksomheder med en omsætning på op til kr. 1 million friholdes for garanti.**

Det er anført i præambelbetragtning 44, at medlemslandene kan tage hensyn til mindre virksomheders særlige situation. Det ligger også i Regeringens politiske dagsorden. Men det bør ikke ske på bekostning af de mellemstore og store virksomheder, som netop har opnået deres størrelse ved igennem mange år at have solgt og gennemført rejser til de rejsendes tilfredshed. Ellers kom de næppe tilbage.

En reel byrdelempelse bør komme alle virksomhederne til gode.

Med 655 registrerede rejseudbydere i fonden tyder det heller ikke på, at de nugældende garantikrav virker prohibitive. **Det er således vanskeligt ud fra både etablerings- og risikomæssige betragtninger at finde saglige argumenter for ikke at foreslå en mere jævn fordeling af garantireduktionen.**

B. Konsekvenser: Små virksomheder, store fordele – store virksomheder, små fordele

I nedenstående eksempel er taget udgangspunkt i de i udkastet foreslåede garantikrav samt den i udkastet estimerede gennemsnitlige garantiprovision, som er anført til 1,5%. Provisionssatserne skønnes for en række virksomheder at være lavt sat, men satsen anvendes her til brug for en indikativ opgørelse over de økonomiske konsekvenser af den foreslåede garantiskala.

Omsætning	Nugældende garanti	Foreslået garanti	Garanti provision (Est. 1,5%)	Besparelse (kr)	Besparelse (%)
< 250.000	0	0	Ingen	Ingen	Ingen
250.000 - 1.000.000	300.000	0	0	4.500	100%
1.000.000 - 5.000.000	300.000	150.000	2.250	2.250	50%
5.000.000 - 10.000.000	500.000	300.000	4.500	3.000	67%
10.000.000 - 15.000.000	750.000	600.000	9.000	2.250	25%
15.000.000 - 50.000.000	1.000.000	900.000	13.500	1.500	11%
50.000.000 - 100.000.000	1.500.000	1.350.000	20.250	2.250	11%
100.000.000 - 250.000.000	2.000.000	1.800.000	27.000	3.000	11%
250.000.000*	2.500.000	2.250.000	33.750	3.750	11%
Eks. 550.000.000*	5.500.000	5.250.000	78.750	3.750	5%
Eks. 950.000.000*	9.500.000	9.250.000	138.750	3.750	3%

Som det fremgår af tabellen, er konsekvensen af de foreslåede garantisatser meget forskellige afhængigt af rejseudbyderens størrelse.

C. Flest konkurser blandt virksomheder med største garantilempelser

Det bemærkelsesværdige og paradoksale i denne forbindelse er, at Rejsegarantifondens historik over konkurser i en årrække viser, at **den reelle konkursrisiko, og dermed tabsrisiko, nærmest er omvendt proportional med omsætningens størrelse og virksomhedernes historik.**

Sat lidt på spidsen **reducerer man i udkastet garantikravet for en type virksomheder, hvor konkursrisikoen er størst, men bibeholder de høje garantikrav for de virksomheder, som gennem mange års virke har vist deres vilje og evne til at drive seriøs rejsearrangør-virksomhed.**

Det er i den forbindelse også vigtigt at være opmærksom på, at **størrelse og risiko ikke er lige-frem proportionelle størrelser. Risikoen for et tab afhænger af sandsynligheden for et tab.** Den samlede risiko for fonden bør derfor ikke alene baseres på størrelse men, i lighed med almindeligt anerkendte risikobetragtninger, på kombinationen mellem størrelse og sandsynligheden for tab.

For at tydeliggøre og dokumentere urimeligheden og skævheden af det foreslåede forslag følger nedenfor en beskrivelse af omsætningsstørrelsen på de arrangører, som er gået konkurs i de seneste 5 år. Heraf fremgår, at **25% var arrangører, hvis omsætning ville have medført garantifritagelse, og 50% var arrangører, hvis omsætning havde medført betydelig garanti-reduktion, hvis den i udkastet foreslåede garantiskala havde eksisteret i denne periode.**

Omsætning i de seneste 4 kvartaler inden konkursen i årene 2012-2016	Antal konkursramte rejsearrangører
< 1 mio. kr.	4
1 – 15 mio. kr.	8
15 – 100 mio. kr.	3
100 – 200 mio. kr.	1
> 200 mio. kr.	0

Kilde: Rejsegarantifonden

Konklusionen er klar: **Der er flest konkurser, og dermed åbenbart størst konkursrisiko, blandt den type rejseudbydere, som foreslås størst garantilempelser. Er det rimeligt?**

D. Garantilempelser kan tiltrække spekulanter og lykkeriddere (moral hazard)

Hvor meget risikoen øges, kan man altid diskutere. Men et friholdt eller reduceret garantikrav/-beredskab vil alt andet lige medført en øget risiko for tab. Både fra rejseudbydere, hvis konkurs skyldes den benhårde konkurrence og fra rejseudbydere, hvis konkurs skyldes ejernes og ledelsens manglende evne eller vilje til at drive seriøs rejsearrangørvirksomhed.

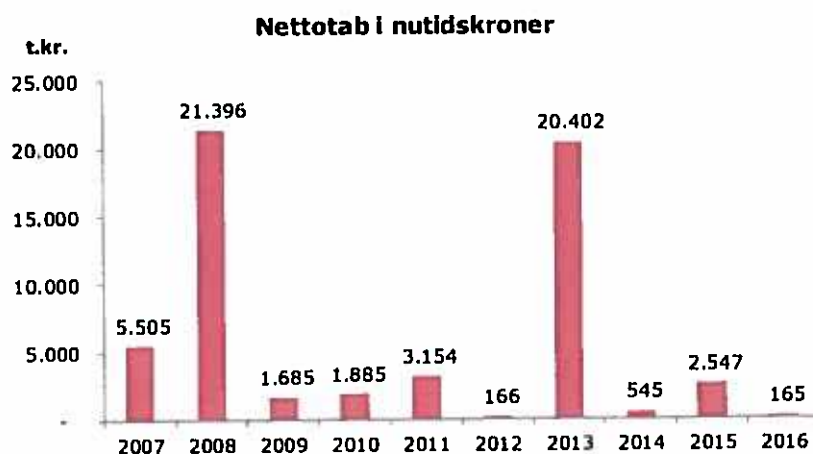
Det kan nemlig ikke udelukkes, at **et garantimæssigt "friløb" i nogle tilfælde vil kunne skabe grundlag for en utilsigtet og spekulativ driftsform med konkurs som følge (moral hazard).** Historien indeholder talrige eksempler på sådanne spekulative konkurser, hvor svindlere og lykkeriddere har påført Rejsegarantifonden tab og samtidig resulteret i, at en del rejsende har haft store problemer på rejsemålet.

Heldigvis har Rejsegarantifonden kunnet hjælpe de nødstedte ferierejsende. På de seriøse rejseudbyderes regning!

E. Hvor stort garantiberedskab er der behov for?

Der var pr. 31. december 2016 stillet garantier for et samlet beløb på kr. 893.922.000 i fonden.

Dette garantiberedskab skal ses i sammenhæng med fondens historiske nettotab, som fremgår nedenfor.

Kilde: Rejsegarantifondens årsberetning 2016

Oversigten viser, at der i langt de fleste år kun i begrænset omfang er lidt tab, som ikke har været dækket af garantier. Eks. kun kr. 165.000 i 2016. Det rejser naturligt spørgsmålene, om det virkelig er rimeligt og nødvendigt at have et samlet garantiberedskab på knap en milliard? Eller om en jævn reduktion af garantierne på tværs af alle størrelser rejseudbydere ikke ville være et tilstrækkeligt værn og bolværk imod tab for Rejsegarantifonden?

Nr. 23 – Pakkerejsefondskassen - § 9 1. pkt.

A. Forslag om tre fondskasser

Der lægges i udkastet op til, at den nuværende pakkerejsefondskasse ændres til en samlet fondskasse for pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer.

Vi mener imidlertid, at sammensatte rejsearrangementer har en så særegen karakter – både praktisk og juridisk – at der bør etableres en særlig fondskasse hertil. Udover pakkerejsefondskassen og flyrejsefondskassen, bør der skabes en tredje fondskasse for de sammensatte rejsearrangementer.

Pakkerejsefondskassen er etableret gennem bidrag fra pakkerejsearrangørerne, og det skønnes ikke hensigtsmæssigt og rimeligt, at en ny kategori rejseudbydere – og de facto en helt anden type virksomheder end pakkerejsearrangørerne – skal kunne dræne pakkerejsefondskassen.

Dette synes relevant, selv om der ikke som udgangspunkt skal indbetales formueopbyggende bidrag for formidlerne af de sammensatte rejsearrangementer. Men så er strukturen og rutinerne på plads, hvis det en dag måtte blive nødvendigt at aktivere muligheden for formueopbyggende bidrag.

B. Formålet med flere fondskasser

På samme måde som der i dag er to separate fondskasser, hvor den ene har en bagudrettet opbygget formue, mens den anden løbende opbygges via 2 kr's-bidraget, bør der også etableres et kapitalberedskab til imødegåelse af konkurser hos de registrerede formidlere af sammensatte rejsearrangementer, således at denne nye type erhvervsaktivitet ikke skal finansieres gennem anvendelse af de beholdninger, som gennem årene er indbetalt af pakkerejsearrangørerne i pakkerejsefondskassen.

En separat fondskasse vil endvidere give fondens sekretariat og bestyrelse bedre mulighed for løbende at monitorere det samlede kapitalberedskab i fonden fordelt på de tre rejsetyper. Det vil også bidrage til en tydeliggørelse af, i hvilket omfang konkurser blandt formidler af sammensatte rejsearrangementer måtte belaste fonden.

Etablering af tre fondskasser er samtidig en videreførelse af det hidtidige princip om fondskassernes formål. Det fremgår således af § 7 stk. 5 i bekendtgørelse 1421 fra 3. december 2015, at oprettelsen af flere fondskasser "sikrer, at det adskilles, hvilke selvstændige ydelser der skal afholdes af den enkelte fondskasse". Samtidig bør der også fremover være mulighed for at optage lån mellem fondskasserne, såfremt udbetalinger fra en af de tre fondskasser måtte betinge dette.

Vores forslag ændrer ikke ved det overordnede princip om, at Rejsegarantifonden er én juridisk enhed og kun har én formue. Men det skaber overblik og klarhed f.s.v.a. ind- og udbetalinger mellem de tre forskellige typer virksomheder i fonden.

Nr. 24 – Administrationsbidrag – §9 a stk. 1

A. Ny opkrævningsmetode forenkler – men pas på faldgruberne

Forslaget indebærer, at både pakkerejsearrangører og formidlere af sammensatte rejsearrangementer gennem et administrationsbidrag skal finansiere fondens og Pakkerejse-Ankenævnets virke. Forslaget forekommer naturligt og rimeligt. Forudsat naturligvis, at nævnet kun skal behandle sager vedrørende formidlere for sammensatte rejsearrangementer, hvis de er registreret i fonden og derigennem bidrager til finansieringen af nævnets drift.

For at reducere administrationsopgaven hos både arrangører og fondens sekretariat lægges i udkastet til lovforslag op til, at det omsætningsafhængige administrationsbidrag ikke efterreguleres. Et eventuelt overskud tilgår formuen, og et eventuelt underskud trækkes i den eksisterende formue (almindelige bemærkninger side 12).

Princippet om undladelse af efterregulering hilses principielt velkommen. Vi er dog bekymrede for den mulige afledte effekt af det nye opkrævningsprincip, da det er umuligt for fonden i et budget på forhånd at forudse det følgende års administrationsomkostninger. De afhænger bl.a. af antallet af konkurser, hvorfor det er en vanskelig opgave at beregne, hvilket administrationsbidrag der skal opkræves.

Det kan indebære en risiko for, at fonden opkræver et for stort administrationsbidrag for at være på den sikre side. Hvem vil risikere at underbudgettere? En sådan forhøjelse vil i særlig grad ramme de mellemstore og store arrangører, som i forvejen bidrager uforholdsmæssigt via administrationsbidraget, jf. nedenfor.

Skulle det efterfølgende vise sig, at der er opkrævet for lidt i administrationsbidrag, vil det indebære, at **fondens formue, som er opkrævet fra arrangørerne alene med henblik på at udgøre et finansielt beredskab og bolværk i tilfælde af ikke-garantidækkede tab ved en konkurs, og ikke til dækning af fondens drift, vil blive udhulet med risiko for, at det formueopbyggende – nu omsætningsafhængige – bidrag genindføres**. I givet fald vil det igen være de mellemstore og store arrangører, der må holde for.

Derfor må det nye opkrævningsprincip underbygges af en regel om, at i tilfælde af underbudgettering i ét år, hvor der må foretages underskudsdekning via fondens formue, skal der i det efterfølgende år tilstræbes en sådan opkrævning, at fondens formue retableres og ikke reduceres utilsigtet med den konsekvens, at det formueopbyggende bidrag genindføres.

B. Administrationsbidraget vender den "tunge ende nedad"

Faktuelt/baggrund:

- Fondens samlede **administrationsomkostninger udgjorde i 2016 kr. 13,129 mio.**
- Heraf blev **kr. 11,018 mio. finansieret via administrationsbidrag.**
- **Grundbidraget udgjorde i 2016 kr. 4.250 pr. rejseudbyder.**
- Ud af de registrerede 655 rejseudbydere, betalte ca. **600 rejseudbydere grundbidrag**
- Den samlede finansiering/indtægt via **grundbidraget udgjorde således ca. kr. 2,5 mio.**
- **Samlede administrationsbidrag udgjorde ca. kr. 8,520 mio.**
- Det **omsætningsafhængige bidrag i 2016 udgjorde ca. kr. 700 pr. omsat million**, ref. Rejse-garantifondens vejledning om bidrag.
- Afhængigt af bl.a. fondens formueafkast og administrationsomkostninger har fonden til sagen oplyst, at **såfremt renten stiger, vil omsætningsbidraget efter de nugældende regler stige til ca. kr. 850-1.000 pr. million i omsætning.**

Konsekvenser:

Nedenstående tabel viser administrationsbidraget på kr. 700. pr. million ved forskellige omsætningsstørrelser.

Omsætning Eksempler	Omsætningsafhængigt bidrag*	Grundbidrag	Totalt bidrag
250.000	175	4.250	4.425
1.000.000	700	4.250	4.950
5.000.000	3.500	4.250	7.750
10.000.000	7.000	4.250	11.250
15.000.000	10.500	4.250	14.750
50.000.000	35.000	4.250	39.250
100.000.000	70.000	4.250	74.250
250.000.000	175.000	4.250	179.250
500.000.000	350.000	4.250	354.250
1.000.000.000	700.000	4.250	704.250
1.500.000.000	1.050.000	4.250	1.054.250

Omsætningsafhængigt bidrag: kr. 700 pr. million; grundbidrag: kr. 4.250 pr. rejseudbyder.

Som det fremgår, udgør det omsætningsafhængige bidrag i forholdet mellem de mindste arrangører og den største rejseudbyder i størrelsesorden: 1:250. Det vil sige at **den største rejseudbyder betaler 250 gange større bidrag til dækning af administrationsomkostningerne, end de mindste.**

Endvidere afspejler oversigten en helt urimelig skævvridning i forholdet mellem store, mellemstore og små rejseudbydere generelt. **Fordelingen afspejler på ingen måde den administrative belastning og det ressourceforbrug, den enkelte rejseudbyder pålægger fonden. Der er en udtalt disproportionalitet mellem belastning og betaling!**

Det fremgår endelig af oversigten, at administrationsomkostningerne for alle rejseudbydere er større end den ovenfor beregnede garantiomkostning. Mange vil formentlig overraskes over, at udgifterne til administrationen af det garantiinstitut, som fonden er, for alle rejseudbydere er større end udgifterne til det garantiberedskab, fonden skal forvalte.

C. Tre rejseudbydere betaler 30% - 652 rejseudbydere deles om resten

Alene de tre største arrangører i RID betalte i 2016 tilsammen ca. 2,5 million i administrationsbidrag for at være registreret i Rejsegarantifonden. Det svarer til ca. 30% af fondens samlede administrationsbidrag. De resterende 70% blev fordelt på de øvrige 652 registrerede rejseudbydere!

Hertil kommer de tre arrangørers omkostninger til garantier.

Denne praksis forekommer helt urimelig, og formentlig også politisk uholdbar, og viser med al ønskelig tydelighed nødvendigheden af at indføre en ny fordelingsnøgle i forholdet mellem grundbidraget og administrationsbidraget. Og i forholdet mellem små, mellemstore og store rejseudbydere.

Der er ikke sagligt belæg for en ligefrem proportionalitet mellem omsætningsstørrelse og betaling af administrationsbidrag. **En rejseudbyder med 250 millioner i omsætning belaster ikke fondens tilsyn 10 gange så meget som en rejseudbyder, som omsætter for 25 millioner.**

På den baggrund kunne man argumentere for, at alle registrerede skulle betale det samme for at være tilsluttet. Alle får samme opmærksomhed, og i vidt omfang belaster fondens tilsyn ligeligt. Imidlertid har vi forståelse for en vis forskelsbehandling dels for at lempe byrderne for vækstlaget dels i tilfælde af, at en rejseudbyders økonomiske kompleksitet måtte nødvendiggøre en særlig indsats.

Nedenfor følger tre alternativer og forslag til en ny fordelingsnøgle eller bidragsprincip, der reducerer den nuværende disproportionalitet:

D. Forslag til ny administrationsbidragsmodel - 50/50-modellen - Alternativ 1:

Hvis **administrationsbidraget finansieres med 50% grundbidrag og 50% omsætningsafhængigt**, vil det i runde tal betyde, at grundgebyret for den enkelte rejseudbyder vil udgøre ca. kr. 9.200. Hvis grundbidraget forhøjes til kr. 9.200 og øvrige forudsætninger holdes uændret, vil det betyde, at omsætningsbidraget vil udgøre ca. **kr. 450 pr. million**. Det vil betyde følgende:

Omsætning Eksempler	Omsætningsafhængigt bidrag*	Grundbidrag	Totalt bidrag
250.000	113	9.200	9.313
1.000.000	450	9.200	9.650
5.000.000	2.250	9.200	11.450
10.000.000	4.500	9.200	13.700
15.000.000	6.750	9.200	15.950
50.000.000	22.500	9.200	31.700
100.000.000	45.000	9.200	54.200
250.000.000	113.000	9.200	122.200
500.000.000	225.000	9.200	234.200
1.000.000.000	450.000	9.200	459.200
1.500.000.000	675.000	9.200	684.200

Alternativ 1: Omsætningsafhængigt bidrag: kr. 450 pr. million, grundbidrag: kr. 9.200 pr. rejseudbyder.

Det indebærer fortsat en betydelig skævvridning til ugunst for de større rejseudbydere. Derfor opstilles tillige et alternativ 2, hvor grundbidraget er rundt op til kr 10.000 pr. rejseudbyder.

E. Forslag til ny administrationsbidragsmodel - **Alternativ 2:**

Hvis **grundbidraget forhøjes til kr. 10.000**, og øvrige forudsætninger holdes uændrede, vil det betyde, at omsætningsbidraget kan reduceres til **kr. 330 pr. million**. Det vil betyde følgende:

Omsætning Eksempler	Omsætningsafhængigt bidrag*	Grundbidrag	Totalt bidrag
250.000	83	10.000	10.083
1.000.000	330	10.000	10.330
5.000.000	1.650	10.000	11.650
10.000.000	3.300	10.000	13.300
15.000.000	4.950	10.000	14.950
50.000.000	16.500	10.000	26.500
100.000.000	33.000	10.000	43.000
250.000.000	82.500	10.000	92.000
500.000.000	165.000	10.000	175.000
1.000.000.000	330.000	10.000	340.000
1.500.000.000	495.000	10.000	505.000

Alternativ 2: Omsætningsafhængigt bidrag: kr. 330 pr. million, grundbidrag: kr. 10.000 pr. rejseudbyder.

Fordelingen i begge alternativer synes langt mere rimelige og afbalancerede til trods for, at de store og mellemstore arrangører fortsat vil bidrage væsentligt mere, end deres belastning af fonden betinger. Dog ikke så himmelråbende urimeligt som i dag.

Hvis man i regnestykket medtager de sparede garantiomkostninger for de mindre rejseudbydere, vil det også for disse virksomheder balancere eller indebære en samlet besparelse.

For de helt små rejseudbydere - med en omsætning under kr. 250.000 som i dag ikke stiller garanti - vil en forhøjelse af administrationsbidraget som foreslået indebære en nettoforhøjelse. Dette kunne dog kompenseres ved, at **de helt små rejseudbydere kun skal betale et halvt grundbidrag**. Så vil ændringen komme alle til gode.

F. Forslag til ny administrationsbidragsmodel – Alternativ 3

Det tredje alternativ, som meget vel kan kombineres med et af de to ovenfor anførte alternativer, handler om at indføre en ændret beregningsmodel for fastsættelse af størrelsen af administrationsbidraget.

Også Alternativ 3 kombinerer princippet om, at de bredeste skuldre skal bære de største byrder med kendsgerningen, at omsætning og belastning af fonden ikke er ligefrem proportionale.

Alternativ 3 handler om at indføres nogle bidragstrin, som indebærer, at de større rejseudbydere betaler et større administrationsbidrag end de mindre, men ikke ligefrem proportionalt. Princippet med skalatrin kendes fra den nuværende garantiordning, hvor en rejseudbyder med en omsætning på 250 millioner ikke stiller en garanti, der er 10 gange så stor som en rejseudbyder, som omsætter for 25 millioner kr.

I lyset af et i udkastet erklæret mål om at minimere byrder og udgifter for hele branchen vil ovenstående alternativer, i kombination med et effektivt fokus på at reducere fondens administrationsomkostninger, være et fornuftigt – og utvivlsomt også politisk acceptabelt – skridt på vejen.

Nr. 24 – Registreringsbidrag – §9 a stk. 2

Forslaget om at indføre et gebyr for registrering hilses velkomment.

Nr. 24 – Formueopbyggende bidrag – §9 a stk. 3

A. Rejsegarantifonden er ikke et forsikringsselskab

Det fremgår af de almindelige bemærkninger side 42, 3. afsnit, at det "ikke er den enkelte virksomheds garanti, der dækker tab i forbindelse med konkurs eller insolvens, men den samlede formue". Denne fortolkning går, efter vor opfattelse, længere end både direktivet og lov om en rejsegarantifond tilsiger. Det er den enkelte arrangørs garanti, der som udgangspunkt er grundlaget for honorering af eventuelle krav i tilfælde af en konkurs.

Rejsegarantifonden er ikke et forsikringsselskab, hvor det er et kollektivt kapitalberedskab, som skal sikre de rejsende i tilfælde af konkurs. Rejsegarantifonden er bygget op omkring individuelle garantier, som kan forhøjes, såfremt den enkelte rejseudbyders økonomiske forhold tilsiger dette. Ellers behøver fonden ikke et aktivt tilsyn som i dag.

Formuen er en reserve, der alene skal anvendes sekundært, hvis garantien ikke er tilstrækkelig. Såfremt fonden i det enkelte tilfælde vurderer, at der er en ekstraordinær høj risiko forbundet med en arrangørs virke, bør der kræves en forhøjet garanti frem for at bruge fondens formue som "buffer".

B. Ikke alle bidrager til fondens sikkerhedsnet

Det anføres på side 42, at "alle rejseudbydere og formidlere, der er omfattet af loven, bidrager til ordningen". Hvis der hermed menes, at der er etableret et garantiberedskab beregnet i forhold til den enkelte udbyders omsætning, holder formuleringen ikke, da ikke alle rejseudbydere stiller garanti. Heller ikke alle registrerede rejseudbydere betaler administrationsbidrag.

C. Unggå unødigt administration efter omlægning

Formålet med at gøre et eventuelt formueopbyggende bidrag omsætningsafhængigt, frem for baseret på antal rejsende, er angiveligt at undgå skævvridning mellem billige og dyre rejser. Det er RIDs opfattelse, at ændringen kun vil have marginal betydning, hvad skævvridning angår, men vil dog påpege, at ændringen kan indebære en meradministration for fonden.

Nr. 25 – Bestyrelsens sammensætning - § 10

RID hilser forslaget om bestyrelsessammensætning og kompetencekrav velkomment. Den nuværende vigtige brancheindsigt og kompetence bibeholdes samtidig med, at finansiell indsigt i bestyrelsen sikres.

Nr. 26 – Balanceret tilsynsvirksomhed - § 11 a

A. Behov for lempelser for alle

Det anføres i de almindelige bemærkninger samt i bemærkningerne til nr. 26 (§ 11 a), at fondens bestyrelse skal sikre, "at de økonomiske og administrative omkostninger for rejsebranchen som helhed minimeres".

Udtrykket "som helhed minimeres" bør i praksis dække over dels, at omkostningerne til driften af Rejsegarantifonden søges minimeret, dels at alle aktører i branchen bør have en reel og mærkbar fordel heraf, ikke kun et udsnit. Og ikke kun symbolsk.

B. Rigsrevisionen sikrer i dag økonomisk forsvarlighed

Som det fremgår af udkastet til almindelige bemærkninger, er de fire parametre – fondskasse, bidrag, ordinære garantier og forhøjede garantier - indbyrdes tæt forbundne. Og det er vigtigt at sikre en rimelig balance mellem disse.

For en god ordnes skyld bør nævnes, at den metode og model, der ligger til grund for fondens forvaltning, bygger på solide og konkrete erfaringer i Rejsegarantifonden siden 1997, og udgør dermed et godt fundament for risikovurdering.

Med til billedet hører også, at Rejsegarantifondens virke, praksis, formueforvaltning, risikoafdækning, balance m.v. er underlagt Rigsrevisionens løbende tilsyn. ***Rigsrevisionens tilsyn med fonden har hidtil ikke givet anledning til kritiske bemærkninger, hvad angår balancen mellem disse parametre. Tværtimod.***

C. Øget fokus på administrationsomkostningerne

Det fremgår af bemærkningerne til nr. 26 (side 94), at det bl.a. skal undersøges, om bidragene kan sænkes. I lyset af de ovenfor anførte betragtninger om urimelighederne ved den nuværende finansieringsmodel, er dette et forhold, som bør prioriteres, reguleres og tydeliggøres i bemærkningerne.

Som tidligere anført handler denne problematik både om administrationsbidragets sammensætning og om administrationsomkostningernes størrelse.

Eksempelvis udgjorde personaleomkostningerne i fonden 9,4 mio. kr. i både 2014 og 2016, ref. fondens årsrapporter. Det bemærkelsesværdige i så henseende er, at fonden efter lovændringen, der trådte i kraft 1. juli 2015, ikke længere skal føre aktivt tilsyn med flyselskaber, ligesom disse ikke længere skal stille garanti. Det indebærer, at omkostningerne til at forvalte de registrerede flyselskaber i fonden er minimale, hvilket dog ikke har ført til lavere personaleomkostninger.

I lyset af ønsket om en balanceret tilsynsvirksomhed, hvor omkostningerne skal minimeres, bør der fremover være et udtalt fokus i fonden på at leve op til disse målsætninger.

D. Dato for fremtidig faglig analyse bør tydeliggøres

Hvad angår forslaget om en faglig analyse hvert fjerde år, fremgår det ikke klart, hvornår første revision og påtegning af balancen m.v. skal finde sted. Det bør tydeliggøres, at det første gang er pr. 1/7 2022.

Nr. 29 – Vurdering af risiko - § 19 stk. 1, 3. pkt.

A. Klare retningslinjer hilses velkommen

Forslaget om at indføre klare retningslinjer for vurderingen af, hvornår der foreligger en særlig risiko, som kan betinge forhøjet garanti, hilses velkommen. Som det udtrykkeligt fremgår af de almindelige bemærkninger side 60, har rejsearrangørerne ofte svært ved at gennemskue grundlaget for kravet om forhøjet garanti. Dette synspunkt kan vi bekræfte.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med (vores bemærkninger til) den foreslåede § 11 a.

B. For mange rejseudbydere stiller forhøjet garanti

Der er i lovgivningen (og i fondens bestyrelse) behov for at drøfte behovet for og omfanget af forhøjede garantier. Samt at drøfte grundlaget for at kræve forhøjede garantier.

Alt for mange rejseudbydere stiller forhøjet risiko. Man kan således med rette undre sig over, at **knap 100 af de i fonden registrerede rejseudbydere i 2016 angiveligt drev deres virksomhed på en sådan måde, at Rejsegarantifonden skønnede, at der var en særlig risiko for konkurs og dermed krævede forhøjet garanti.** Det understøttes i hvert fald ikke af den kendsgerning, at i 2016 kun var 2 konkurser (3 i 2015).

Nr. 30 – Rejseudbydere uden for EØS-området - § 20 stk. 3

Det er en nyskabelse i forhold til gældende ret, at rejseudbydere, der er etableret uden for EØS-området skal registreres og stille garanti i Danmark, hvis de sælger eller udbyder pakkerejser eller sammensatte rejsearrangementer her i landet.

Princippet hilses velkommen, men, som det også er beskrevet i udkastet til lovforslag (side 50), indebærer det betydelige håndhævelsesmæssige udfordringer. For *hvordan skal fonden i praksis kunne agere over for eksempelvis kinesiske eller russiske rejseudbydere, der udbyder og sælger deres rejseprodukter via dansksprogede hjemmesider? Håndhævelse og retsforfølgning synes i praksis umulig.*

Så med et hastigt voksende omfang af international handel er dette et stadigt mere aktuelt tema, som tillige indeholder elementer af konkurrenceforvridning og dårligere forbrugerbeskyttelse.

Uden en aktiv indsats fra fonden vil de pågældende udbydere næppe efterleve direktivets og lovens ånd og bogstav i forhold til registrering, garantistillelse og betaling af administrationsbidrag. Og hvem skal i øvrigt finansiere de administrationsudgifter, der er forbundet med fondens indsats i så henseende?

Også her er der en risiko for, at de danske rejseudbydere må holde for, hvis eller når sådanne udenlandske arrangører kører på friløb på det danske marked.

Og lad os bare for en stund antage, at en rejseudbyder udenfor EØS-området bliver registreret i fonden. Hvis den pågældende rejseudbyders økonomiske forhold er af en sådan beskaffenhed, at man under normale forhold ville kræve forhøjet garanti, hvordan skal fonden så i praksis kræve det?

Her er der en åbenlys risiko for, at fonden i tilfælde af en konkurs må kompensere de rejsende, der er kommet i klemme, men hvor den manglende, forhøjede garantistillelse medfører, at dækningen af kravene må ske via fondens formue. Konsekvensen kan være, at det formueopbyggende bidrag bliver genindført – og igen med de danske pakkerejsearrangører som primære bidragydere. Rimeligheden er svær at få øje på.

Nr. 33 – Garantistillelse i andet EU/EØS-land - § 22

Bestemmelsen er reguleret i direktivet og overlader derfor ikke megen national fortolkning til medlemslandene. Vi må blot afvente og se, hvilke konsekvenser det i praksis vil få. Herunder om de skrappe danske garantikrav og administrationsbidragskrav vil medføre, at (flere) danske rejseudbydere vælger at domicilere deres virksomhed uden for Danmark; i lande, hvor kravene til garantistillelse og betaling af administrationsbidrag er mere lempelige.

Nr. 34 – Offentliggørelse på hjemmeside - § 22 a

Forslaget om at give fonden hjemmel til på hjemmesiden at offentliggøre navnene på rejseudbydere og formidlere, der ikke overholder kravene om registrering og garantistillelse, hilses velkommen.

Til § 2:**§ 2 stk. 1**

Det bør tydeliggøres, at loven gælder for rejseydelser, der sælges efter 1. juli 2018.

§ 2 stk. 2

Det fremgår af den foreslåede § 2, at § 9 a stk. 1, jf. nr. 24, træder i kraft 1. januar 2019.

Ifølge bemærkningerne skyldes det, at Rejsegarantifondens opkrævning af bidrag beregnes på baggrund af administrationsomkostningerne det foregående regnskabsår.

Bestemmelsen forekommer lidt uklar. For indebærer det, at formidlere af sammensatte rejsearrangementer først skal bidrage til fondens drift fra 1. januar 2019? For det vil i givet fald indebære, at omkostningerne fra den nye lovs ikrafttræden og frem til 1. januar 2019 alene skal afholdes af de administrationsbidrag, der opkræves hos pakkerejsearrangørerne?

I givet fald forekommer bestemmelsen urimelig. Navnlig i det første halve år efter lovens ikrafttræden må der forventes en ekstraordinær høj aktivitet i Rejsegarantifonden med ikke mindst at få informeret og registreret formidlere af sammensatte rejsearrangementer samt at få tilvejebragt de fornødne garantier i medfør af den nye rejsegarantifondslov.

Som det fremgår af side 11 i de almindelige bemærkninger til udkastet til lovforslag samt i oversigten side 66, skønnes antallet af omfattede aktører og dækkede rejsende i kølvandet på implementeringen af direktivet at blive fordoblet. Rejsegarantifondens meromkostninger vil næppe blive fordoblet, men uvægerligt blive øget markant.

At pålægge pakkerejsearrangørerne at finansiere udgifterne hertil i den mest intensive periode forekommer hverken logisk eller fair. Og sammenholdt med de skævvridninger og bidragsmæssige urimeligheder, der er beskrevet ovenfor, forekommer en yderligere byrdepålæggelse helt i strid med de intentioner, der ligger bag de danske frivillige forslag til ændringer af rejsegarantifondsloven, som ikke er betinget af direktivet.

I takt med, at formidlerne af sammensatte rejsearrangementer registreres i fonden, bør de pågældende formidlere bidrage til fondens og nævnets drift.

Afsluttende bemærkninger

Lov om en rejsegarantifond og pakkerejseloven er de mest centrale og afgørende rammer for de danske rejseudbydere. De skal sikre god forbrugerbeskyttelse samtidig med, at de ikke må give anledning til diskriminering og konkurrenceforvridning mellem forskellige typer virksomheder.

Udarbejdelsen og vedtagelsen af en klar og afbalanceret formulering af både lovtekst og bemærkninger til det fremtidige rejsegaranti-setup ligger os derfor stærkt på sinde.

Vores indvendinger og forslag til forbedringer handler ikke om de store mod de små. Eller de gamle mod de yngre. RID favner og fokuserer på alle seriøse pakkerejsearrangører. Også i denne sammenhæng gælder, at gørelsen er vigtigere end størrelsen.

Det handler derimod om at sikre lige og rimelige konkurrencevilkår for alle samt sikre, at der med lovgivningen ikke åbnes op for useriøse aktører, som modtager de rejsendes forudbetalinger og efterfølgende drejer nøglen om – på Rejsegarantifondens, og dermed de seriøse udbyderes, regning.

RID har gennem årene – bl.a. i fondens bestyrelse - påpeget en række af de i dette høringssvar anførte forhold. Men i afventen på direktivet og lovrevisionen har sådanne nødvendige drøftelser været sat på "stand by". Nu er tiden kommet. Nu er tiden moden.

Vi står ved en vigtig korsvej med nogle vigtige valg, som skal skabe rammerne for branchens udviklingsmuligheder i de kommende år. Lovændringen er derfor en naturlig og tiltrængt anledning til at drøfte og korrigere flere års ubalancer og urimeligheder i både loven og forvaltningen af denne.

Vi håber derfor, ovennævnte bemærkninger vil blive taget til efterretning i forbindelse med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens udarbejdelse af det endelige lovforslag.

Såfremt vores bemærkninger måtte give anledning til spørgsmål, eller såfremt vi på anden måde kan bidrage med informationer, erfaringer eller praksis vedrørende branchens forhold, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen
REJSEARRANGØRER I DANMARK

Henrik Specht
Direktør

Fakta:

RID repræsenterer rejsearrangørerne: Spies, TUI, Apollo, Bravo Tours, Sun Tours, Atlantis Rejser, Travel Booking/Ung Rejs, Århus Charter, Club La Santa, Folkeferie.dk, Primo Tours, Detur, Amisol Travel, Sunweb og SunCharter.

RIDs medlemmer sendte i 2016 ca. 1,13 millioner ferierejsende ud af Danmark – svarende til ca. 90% af det samlede chartermarked.

Se tillige www.rejsearrangorer.dk

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Danish Aviation

**Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby**

Per e-mail til Tina Madsen tma@kfst.dk

Kopi til tth@kfst.dk og kfst@kfst.dk

Bemærkninger til forslag om ændring af lov om rejsegarantifond

Brancheforeningen Dansk Luftfart og Dansk Industri har modtaget udkast til forslag om ændring af rejsegarantifondsloven i høring. Nedenstående bemærkninger afgives på vegne af begge organisationer.

Lovforslaget gennemfører de dele af det reviderede pakkerejsedirektiv, der vedrører beskyttelse mod konkurs og insolvens. Herunder i forhold til udvidede definitioner og omfattede rejstyper, f.eks. såkaldte sammensatte rejsearrangementer. De øvrige dele af pakkerejsedirektivet indarbejdes i en ny dansk pakkerejselov.

Pakkerejsedirektivet introducerer i sammenhæng med sammensatte rejsearrangementer flere nye begreber, hvis tolkning har afgørende betydning for de økonomiske og administrative konsekvenser af såvel pakkerejselov som rejsegarantifondslov. Det er i særdeleshed vigtigt, at tolkning af begreber som "målrettet formidling", "nøje tilpasset annoncering" mv. bliver så præcis som muligt. Vi er opmærksomme på, at der i nærværende lovudkast bygges på de tolkninger, der indgår i pakkerejseloven. Vi opfordrer derfor til, at bemærkningerne til pakkerejseloven forsynes med flest mulige praktiske eksempler, således at fortolkningsrummet minimeres. Endvidere foreslår vi, at det af lov-bemærkningerne til nærværende lov fremgår, at det er pakkerejselovens definitioner og tolkninger, der er gældende.

Det fremgår af lovbemærkningerne (bl.a. afsnit 2.2.2.1), at de foreslående lovændringer ikke berører den danske særordning for flyrejsekonkurser (flight-only), der vil blive opretholdt. Det bemærkes i øvrigt, at rejsendes beskyttelse mod flyrejsekonkurser eksplicit er fravalgt i det nye pakkerejsedirektiv. Med den danske særordning har rejsende fra danske lufthavne således en positiv særstilling. Vi forudsætter således, at den danske særordning vil tjene som konkursdækning også i de formentlig relativt få fremtidige situationer, hvor et luftfartsselskab (udbyder af lufttransport) er formidlende part i et sammensat rejsearrangement, idet luftfartsselskabet i en sådan situation under alle omstændigheder kun vil skulle dække sin egen del af det sammensatte produkt. Alternativet til ovenstående vil være, at luftfartsselskabet i de nævnte situationer tvinges ud i et uproportionalt bureaukrati med registrering, garantistillelse og tilsyn for en yderst begrænset del af aktiviteten, der i øvrigt samtidig er afdækket igennem den danske særordning. I sidstnævnte situation vil

høringsmaterialets vurderinger af økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet såvel som fonden, langt fra være dækkende.

Vi stiller os overordnet set skeptiske til de generelle vurderinger af forslagets administrative og økonomiske konsekvenser. Efter vores vurdering vil den nye rejsetype "sammensatte rejsearrangementer" i yderste konsekvens omfatte langt flere aktører end angivet i lovbemærkningernes afsnit 4. Det er derfor helt centralt, at der findes en rimelig afgrænsning af tolkningen mellem sammensatte rejsearrangementer og enkeltstående aktiviteter.

I udkastet henvises, i lighed med gældende lov, hyppigt til begrebet "omsætning", men uden at dette defineres nærmere. Begrebet har blandt andet betydning for udmåling af garantistørrelser. Vi finder, at det som minimum bør fremgå af lovbemærkningerne, at begrebet "omsætning" refererer til den pågældende markedsaktørs lovomfattede salg.

Der lægges med forslagets nr. 20 op til en ændring af garantistillelsesskalaen (lovens § 8), således at små udbydere med omsætning under 1 mio. kr. friholdes fra garantiforpligtelsen. Vi har som sådan ikke indvendinger til den foreslåede omsætningsskala, men finder det principielt forkert, at enkelte aktører helt friholdes fra at bidrage til en solidarisk ordning.

Bestyrelsens fremtidige sammensætning fremgår af forslagets nr. 25 (§ 10), hvori det foreslås at bestyrelsen udvides med et medlem, der skal have specifik økonomisk og regnskabsteknisk kompetence. Vi forudsætter, at dette i praksis betyder, at den nuværende stedfortræder-position indtræder i bestyrelsen på baggrund af de nævnte kompetencer, hvilket vi klart kan tilslutte os. Vi bemærker dog, at funktionen "stedfortræder" fortsat fremgår af lovtekstens stk. 2, hvilket bør være unødvendigt. I det tilfælde, hvor lovgiver fortsat ønsker en stedfortræder for formanden, bør vedkommendes funktion fremgå mere tydeligt af teksten alternativt bemærkningerne.

Forslagets nr. 26 (ny § 11 a) pålægger rejsegarantifondens bestyrelse at påse, at fondens risikoprofil har den rette balance. Det fastlægges endvidere, at en uafhængig ekspert hvert fjerde år skal påtegne, at balancen er robust mv. Vi forudsætter, at det er fondsbestyrelsens opgave at udpege den uafhængige risikoekspert.

Vi står naturligvis til rådighed for den videre proces, herunder uddybning af ovenstående bemærkninger.

Med venlig hilsen

Per Henriksen
Brancheforeningen Dansk Luftfart / DI Transport

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Carl Jacobsen vej 35

2500 Valby

Att.: Specialkonsulent Tina Madsen

Frederiksberg, den 11. august 2017

Høringssvar vedrørende lov om ændring af rejsegarantifondsloven

Danmarks Rejsebureau Forening (DRF) er en brancheorganisation for danske rejsebureauer, og har eksisteret siden 1938. DRF repræsenterer i dag over 100 forskellige rejsebureauer, hvis omsætning skønnes at udgøre 70 % af den samlede omsætning på 26 mia. kr. inden for rejsebureaubranchen.

Indledende bemærkninger

DRF vil gerne takke for muligheden for at afgive høringssvar i forbindelse med det fremsendte ændringsforslag af rejsegarantifondsloven som følge af den kommende implementering af pakkerejsedirektivet (Rdlr 2015/2302).

Behovet for en revision af reglerne indenfor pakkerejseområdet har været efterspurgt af rejsebranchen i en længere årrække, og DRF har ligeledes under de forgange revisioner af rejsegarantifondsloven gjort opmærksom på behovet for yderligere revision, så der kunne rettes op på nogle af de u hensigtsmæssigheder, som de tidligere revisioner desværre havde medført.

Forløbet op til det nuværende lovudkast har efter DRF's opfattelse været en rigtig positiv oplevelse, idet vi har oplevet en stor lydhørhed overfor alle interessenter fra Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens side, hvilket efter DRF's opfattelse afspejler sig på en positiv måde i lovudkastet.

Generelt set er vi meget tilfredse med udkastet, der delvist gør op med nogle af de eksisterende regler, der har skabt ulige konkurrencevilkår for de danske rejseudbydere i forhold til deres europæiske og internationale konkurrenter.

De foreslåede ændringer vil med lovforslaget kunne udføres uden en forringelse af forbrugerbeskyttelsen, hvilket er altafgørende for DRF. Rent faktisk vil de nye regler efter vores vurdering skabe en både bedre og bredere favnende forbrugerbeskyttelse, samtidig med at den danske rejsebranche sikres mere lige konkurrencevilkår i forhold til udenlandsk etablerede konkurrenter.

Generelle bemærkninger til lovforslaget

Eftersom lovforslaget er en konsekvens af den kommende implementering af Rdir. 2015/2302, vil bemærkningerne i dette høringssvar primært være fokuseret på de dele, der drejer sig om konkursbeskyttelsen og Rejsegarantifondens drift og virke.

Således vil der kun i mindre omfang, hvor det skønnes relevant blive knyttet bemærkninger til lovforslagets indarbejdning af direktivets definitioner, idet disse ændringer vil blive kommenteret i høringssvaret til pakkerejseloven.

Under afsnit 4 vedrørende økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet og efterfølgende sammenfattende skema i afsnit 9 er der oplyst en række beløb i konsekvensberegningerne. På side 64 fremgår det, at lovforslaget skønnes at have en samlet økonomisk konsekvens for erhvervet på 8.4 mio. kr.

Ifølge skemaet i afsnit 9 udgøres dette beløb af 3 mio. kr. som følge af udgifterne til garantistillelse. Dette er ud fra en forudsætning om en garantiprovision på 1,50%. Denne procentsats er nok lige i underkanten, idet flere rejsebureauer har satser, der ligger noget over 2%.

I skemaet er det desuden anført, at man under henvisning til en AMVAB måling har konstateret, at de gennemsnitlige administrative omkostninger for at være registreret i Rejsegarantifonden ligger på 13.000 per virksomhed. For en umiddelbar betragtning forekommer beløbet på de 13.000 kr. nogenlunde retvisende for så vidt angår rejseudbydere, der ikke er under tilsyn.

Er man underlagt skærpet tilsyn eller forhøjet garantistillelse, er det vores indtryk, at gennemsnitsbeløbet ikke tilnærmelsesvist er korrekt henset til den ikke ubetydelige mængde af ressourcer, der kræves for at udarbejde og fremskaffe den af Rejsegarantifonden krævede dokumentation.

Henset til at nær ved halvdelen alle nuværende registrerede rejseudbydere enten er på overvågningslisterne eller stiller forhøjet garanti, er beløbet efter DRF' opfattelse således ikke retvisende, såfremt det skal være udtryk for en gennemsnitsbetragtning af registrerede rejseudbydere i rejsegarantifondsloven.

Konkrete bemærkninger til lovforslaget

I det følgende afsnit vil vi redegøre mere konkret for de områder af lovforslaget, som DRF har uddybende bemærkninger til. For overskuelighedens skyld, er bemærkningerne søgt struktureret tematisk, hvilket den enkelte overskrift gerne skulle illustrere.

Lejlighedsvis

I afsnit 2.1.3.3 på side 15f samt i bemærkningerne til § 2 stk. 2 nr. 2 på side 72 fremgår det, at pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer, der udbydes og formidles lejlighedsvis og på nonprofitbasis til en begrænset gruppe rejsende er undtaget fra lovens anvendelsesområde.

Under henvisning til direktivets præambel 19, fremgår det, at formålet med bestemmelsen er at sikre, at skoler og idrætsklubber fortsat vil kunne arrangere henholdsvis lejrskoler og træningslejre uden at blive omfattet af reglerne.

Det er vigtigt at fastholde, at bestemmelsens tre krav netop er kumulative, og på den baggrund er det DRF's forventning, at undtagelsens anvendelsesområde fremover vil blive indsnævret betydeligt.

Dette er i høj grad også nødvendigt. Igennem mange år, har der været rigtig mange organisationer og institutioner, hvis drift delvist har været finansieret via udbud deres af pakkerejser. Dette har skabt ulige konkurrencevilkår for rejsebureaubranchen samtidig med at især mange børn og unge ikke har kunnet nyde godt af den forbrugerbeskyttelse, som følger af pakkerejseloven og rejsegarantifondsloven.

I forbindelse med at undtagelsens anvendelsesområde indsnævres, konkluderes det uden yderligere forklaring på side 15, at en forening, der er omfattet af reglerne, som udgangspunkt vil skulle stille garanti, medmindre den er almenyttig. Der er ikke nogle yderligere bemærkninger, om hvad der ligger i begrebet almenyttigt, og hvorfor det skulle indebære, at man undtages.

Efter DRF's vurdering er der med de kumulative krav i direktivet ikke hjemmel til at man i bemærkningerne i lovforslaget kan lægge til grund, at en almenyttig forening som udgangspunkt ikke skal stille garanti. Tværtimod må udgangspunktet være, at der netop skal stilles garanti, medmindre den almenyttige forening kan dokumentere, at denne opfylder undtagelsesbestemmelsens tre betingelser kumulativt.

Herefter følger i samme afsnit desuden nogle betragtninger om, at der under visse omstændigheder vil kunne være tale om delvis garantistillelse, hvis en del af pakkerejsen ikke har langdistance persontransport, eller hvis foreningen ikke modtager forudbetalinger eller kun modtager sådanne i begrænset omfang.

Ovenstående giver ikke mening, og DRF har også her svært ved at se, hvor hjemlen til disse betragtninger måtte findes i direktivet, eftersom den i hvert fald ikke fremgår af præambel 19 og i øvrigt ikke synes at stemme overens med selvsamme betragtnings kumulative krav.

Såfremt betagtningerne omkring begrebet almenyttigt fastholdes som beskrevet i lovforslaget, bør hjemlen hertil fremgå tydeligt, eftersom det påståede udgangspunkt principielt set er i strid med direktivets ordlyd og krav.

Erhvervsdrivende

I afsnit 2.1.3.4 på side 16 fremgår det, at loven ikke finder anvendelse på pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer, der købes på grundlag af en generel aftale med henblik på forretningsrejser mellem erhvervsdrivende.

Af bemærkningerne til § 2 stk. 2 nr. 3 på side 73 nævnes som et eksempel på en generel aftale, at det kunne være, hvor en virksomhed har indgået en aftale med et rejsebureau for en længere periode, hvorefter virksomheden opnår visse fordele ved at forpligte sig til at anvende dette rejsebureau ved bestilling af rejser til brug for virksomheden.

Der er ikke redegjort yderligere om eventuelle indholdsmæssige krav til en sådan aftale. DRF antager på den baggrund, at der ikke kan stilles formmæssige krav til aftalen og at det må afgøres ud fra en konkret vurdering, hvorvidt køb af en rejse er sket på baggrund af en generel aftale de erhvervsdrivende imellem om at rejsen ikke er omfattet af loven.

På den baggrund er det DRF's opfattelse, at en erhvervsdrivendes køb af en enkelt rejse hos et rejsebureau også vil kunne være genstand for denne undtagelsesbestemmelse, såfremt de erhvervsdrivende har aftalt dette inden købet eller det i øvrigt fremgår af rejsebureauets almindelige aftalevilkår, at erhvervsdrivendes køb af rejser ikke er omfattet af rejsegarantifondsloven og pakkerejseloven. Ved indføre et sådant vilkår i rejseudbyderens generelle aftalevilkår vil man netop opfylde kravene i direktivets ordlyd om, at skal det være en generel aftale.

Der er ikke i lovforslaget taget nærmere stilling til, hvilken part, der måtte have bevisbyrden for, om køb af en rejse er undtaget lovens anvendelsesområde, og DRF antager således at det må være de almindelige bevisbyrderegler, der finder anvendelse. På den baggrund kunne man for at undgå tvivl fastlægge en formodningsregel, der vil gøre det lettere for alle parter, at håndtere bestemmelsen i praksis.

Reglen vil indebære, at såfremt en rejse faktureres til en virksomhed eller en enkeltperson med et CVR nummer, og når rejsebureauet desuden tydeligt har oplyst herom i forbindelse med købet, så må det have formodningen for sig, at der er tale om, at rejsen er købt under en generel aftale og derfor undtaget lovens anvendelsesområde.

Udvidelse af pakkerejsebegrebet

I afsnit 2.2.3.1.2.5 på side 22 beskrives en del af det nye udvidede pakkerejsebegreb, som det fremgår af direktivets artikel 3, nr. 2, litra b, nr. v.

Her introduceres de såkaldte click through køb, hvor man under de i bestemmelsen nærmere beskrevne forudsætninger kan købe en pakkerejse, selvom rejsens delydelser leveres og købes hos flere forskellige udbydere af

rejseydelserne. Dette kan bl.a. ske via forbundne onlinebestillingsprocedurer, når den rejsendes navn, betalingsoplysninger og e-mailadresse er videregivet.

Bestemmelsens anvendelsesområde er med den pågældende ordlyd blevet noget mere snæver end i de tidligere udgaver af direktivet, hvor det ikke var betalingsoplysninger, men alene data, der skulle videregives. Med kravet om deciderede betalingsoplysninger, bliver beskyttelsesområdet således væsentlig begrænset, og DRF skal på den baggrund opfordre til, at man overvejer, hvorvidt det er muligt at lave en bredere definition af betalingsoplysninger end den, der fremgår af det nuværende lovudkast.

Både i relation til ovennævnte samt i forbindelse med sammensatte rejsearrangementer, er det et krav, at aftalen om rejseydelser udover den først købte rejseydelse, skal være foretaget senest 24 timer efter købet af den første rejseydelse.

Bestemmelsen bliver utvivlsomt svær at håndtere i praksis, og DRF skal på den baggrund opfordre til at man i bemærkningerne tydeliggør, hvordan man kan kontrollere, om et givet køb ligger indenfor denne 24 timers regel.

Sammensatte rejsearrangementer

Direktivets nye begreb sammensatte rejsearrangementer er nærmere beskrevet i afsnit 2.2.3.2 på side 25 samt i bemærkningerne til § 2b.

Den første måde, hvorpå et sådant arrangement opstår er beskrevet i § 2b stk. 1 nr. 1 og i bemærkningerne på side 77 er dette eksemplificeret ved en situation, hvor en rejsende under et besøg hos et fysisk rejsebureau måtte købe en flyrejse og betaler for den, hvorefter rejsebureauet formidler et hotelophold på samme rejse, som den rejsende accepterer, og herefter betaler for. Begrundelsen for, at disse to køb ikke er en pakkerejse er ifølge bemærkningerne, at der sker separat betaling for hver enkelt rejseydelse.

Som beskrevet under de generelle bemærkninger, vil vi ikke gå ind i en nærmere analyse af alle de nye begreber i lovene her, men alene fokusere på de elementer, der har relevans for lovudkastets bemærkninger og overlade de resterende bemærkninger til vores høringssvar til pakkerejseloven.

Det sagt, så er eksemplet ovenfor lidt forvirrende, idet det er svært at se, hvilken situation, der helt konkret tænkes på. I eksemplet er det anført, at kunden køber den første ydelse og at den næste ydelse formidles. I det efterfølgende eksempel i bemærkningerne fremgår ordet formidling ikke direkte, men derimod køb hos rejsebureauet og derefter et andet køb hos en anden leverandør gennem rejsebureauet.

Det forekommer os således lidt uklart, om forudsætningen for de pågældende eksempler beror på, om der rent faktisk sker formidling af ydelse nummer 2 i begge eksempler eller, om det kun er i førstnævnte, at formidling er en forudsætning. Henvisningen til § 2a stk. 1, nr. 2, litra a er måske årsagen til

forvirringen, idet denne bestemmelse ikke forudsætter formidling på samme måde som beskrevet i § 2b stk. 1 nr. 1.

I afsnit 2.2.3.2.2 på side 25 og i bemærkningerne til § 2b stk. 1 nr. 2 på side 78 beskrives den måde, hvorpå et sammensat arrangement kan opstå. Forudsætningen herfor er, at en erhvervsdrivende skal formidle køb af mindst én yderligere rejseydelse fra en anden erhvervsdrivende på målrettet vis, når aftalen med den anden erhvervsdrivende indgås senest 24 timer efter bekræftelsen af bestillingen af den første rejseydelse.

Netop begrebet målrettet vis giver anledning til lidt fortolkningstvivl. På side 78 anføres det med henvisning til direktivets præambel nr. 12, at der skal sondres mellem sammensatte rejsearrangementer online og linkede websider, hvis formål ikke er, at der skal indgås en aftale med den rejsende, og link, hvor rejsende alene bliver oplyst om andre rejseydelser generelt.

Der nævnes altså tre forskellige situationer, men det er svært af teksten at udlede, hvor sondringen i de tre eksempler skal være. Det bør derfor tilstræbes at redegøre tydeligere for, om det kun er den første situation, der er omfattet af sondringen med det sidste eksempel eller om det er de to første, der anses for omfattet eller omvendt.

Rejseydelser

I afsnittene 2.2.3.3.1 til 2.2.3.3.4 fra side 28ff introduceres de rejseydelser, hvis kombination kan medføre, at der vil være tale om en pakkerejse eller et sammensat rejsearrangement. Begreberne er yderligere beskrevet under bemærkningerne til §§ 2c stk.1 nr.1 litra a-d på side 80ff.

I forbindelse med begrebet indkvartering anføres det, at et krydstogt som udgangspunkt anses for at være både passagerbefordring og indkvartering og det samme vil være tilfældet ved andre former for rejser, hvor transport og overnatning leveres på tilsvarende vis, hvilket eksemplificeres med en længere togrejse med en række overnatninger inkluderet.

Der ønskes på den baggrund i relation til drøftelserne i bemærkningerne om, hvornår en rejseydelse anses for at være en uløselig del af en rejseydelse eller ej en stillingtagen til, hvordan leje af en autocamper retligt skal rubriceres i relation til de enkelte rejseydelser.

For så vidt angår varigheden af indkvartering, anføres det at indkvartering ikke må være med henblik på at tage varigt ophold, hvor det med henvisning til direktivets præambel nr. 17 nævnes, at længerevarende sprogkurser vil betragtes som varigt ophold og derfor ikke omfattet af indkvarteringsbegrebet.

DRF er helt enig i denne betragtning og skal blot henlede opmærksomheden på, at længerevarende sprogkurser og udvekslingsophold naturligvis ikke bør være omfattet af loven, idet de rent rekreative og turistmæssige elementer ikke er til stede og dermed heller ikke samme beskyttelsesbehov.

Derimod vil der være en beskyttelsesbehov for de såkaldte sprogrejser, der mere har karakter af en ferie, dog med uddannelsesmæssige elementer i. DRF foreslår på den baggrund, at sprogkurser med en varighed på under 30 dage anses for at være omfattet af indkvarteringsbegrebet.

I afsnit 2.2.3.3.4 på side 31 samt i bemærkningerne til § 2c stk.1 nr. 1 litra d på side 82 beskrives begrebet turistmæssige ydelser. I den forbindelse drøftes det, hvornår en sådan turistmæssig ydelse anses for at være en uløselig del af en af de tre foregående rejseydelser i §§ 2c stk. 1 nr. 1 litra a-c.

Med henvisning til direktivets præambel nr. 17 konkluderes det bl.a. at måltider, drikkevarer og rengøring, der leveres som en del af indkvartering, herunder gratis adgang til faciliteter som f.eks. swimmingpool, sauna, spa eller motionsrum, ikke betragtes som rejseydelser i sig selv, da de er en uløselig del af selve indkvarteringen.

DRF er overvejende enig i denne fortolkning, dog med den modifikation, at den pågældende ydelse ikke nødvendigvis skal kunne rubriceres som gratis. Det må være tilstrækkeligt, at ydelserne kan separeres. DRF skal samtidig betone vigtigheden i, at der sigtes mod at udarbejde flere konkrete fortolkningsbidrag eller klare retningslinjer for, hvornår sådanne rejseydelser ikke længere betragtes som uløselige, men derimod skal kategoriseres som selvstændige rejseydelser.

I den forbindelse er DRF enig i, at et afgørende fortolkningsbidrag i den henseende vil være, om den i lovforslaget omtalte gratis adgang/ydelse må anses for at være hovedformålet med rejsen, men derudover bør det som det mindre i det mere være tilstrækkeligt, at den markedsførte ydelse/adgang har været en medvirkende årsag til at valget faldt på netop denne anden rejseydelse.

Generelt om lovens konkursbeskyttelse

I afsnit 2.3 på side 40 er der nærmere redegjort for, hvordan direktivets krav om konkursbeskyttelse vil blive gennemført ved rejsegarantifondsloven. Det fremgår bl.a. at der skal være tale om en effektiv beskyttelse, men at der ikke skal tages hensyn til meget usandsynlige risici, og med henvisning til præambel nr. 40 konkluderes det, at i situationer, hvor visse omkostninger ikke med rimelighed har kunnet forudses, vil en delvis tilbagebetaling være acceptabel.

Til trods for, at en sådan begrænsning er hjemlet i bestemmelsen, undrer det DRF, at der åbnes på delvis tilbagebetaling, idet en sådan vel ikke er i overensstemmelse med den eksisterende praksis fra EU domstolen (Dillenkofer: C-178/94, C-179/94, C-188/94, C-189/94 and C-190/94).

I bemærkningerne til lovforslagets punkt 12 på side 88 i relation til Rejsegarantifondens dækningsområde, anføres det, at fondens bistand forudsætter, at rejseudbyderens misligholdelse skyldes dennes økonomiske forhold. I forlængelse heraf lægges det til grund, at Rejsegarantifondens forpligtelser gælder, hvad enten arrangøren er registreret i henhold til § 8, eller i

strid med loven driver virksomhed uden at være anmeldt og registreret i Rejsegarantifonden.

For så vidt angår sidstnævnte forhold, hvor en rejseudbyder sælger rejser uden at være registreret, selvom der er pligt hertil, så er der efter DRF's opfattelse ikke hjemmel i loven til at pålægge Rejsegarantifonden at skulle yde bistand til kunder, der har købt rejser hos en udbyder, der i strid med loven ikke har stillet garanti eller været registreret.

I fald Rejsegarantifonden også skulle dække sådanne situationer vil der være tale om en helt uacceptabel skævvridning, hvor de lovlige rejseudbydere betaler gildet for dem, der overtræder loven helt bevidst.

I tillæg hertil forsvinder incitamentet hos forbrugerne til at forholde sig kritisk og stille krav til deres rejseudbydere, hvis man blot mere eller mindre hovedløst kan købe efter forgodtbefindende uden at undersøge udbyderen nærmere, da de vil dækket uanset hvad.

En sådan situation tillige medføre, en betydelig risiko for konkursrytteri og "moral hazard", eftersom der vil ske en forringelse af incitamentet til at drive ansvarlig virksomhed med lav risiko.

DRF skal derfor anmode om, at det tydeliggøres, at Rejsegarantifondens forpligtelser i lighed med betragtningerne om rejseudbydere etableret udenfor EU/EØS-området kun gælder overfor kunder, der har købt rejser hos en rejseudbyder, der er registreret i Rejsegarantifonden i overensstemmelse med princippet i lovforslagets § 20 stk. 3 in fine som beskrevet under bemærkningerne til nr. 30 på side 98.

I bemærkningerne til lovforslagets nr. 12 på side 87ff fremgår det af betragtningerne til lovforslagets § 5 stk. 2, 1. pkt. vedrørende konkursbeskyttelsens omfang ved sammensatte rejsearrangementer, at bestemmelsen ikke omfatter den situation, hvor rejseudbyderen enten ikke modtager forudbetaling, eller straks overfører betalingen til leverandøren.

I forlængelse af ovenstående anføres det, at når en betaling er videreført, vil rejseudbyderens insolvens ikke have nogen effekt på leveringen af ydelserne og derfor vil der ikke være dækningsbehov.

Netop denne betragtning er væsentlig i relation til Rejsegarantifondens dækningsområde og ikke mindst dets tilsyn, hvor sådanne betragtninger ikke tidligere har været inddraget i vurdering af en eventuel garantiforhøjelse ud fra den betragtning, at Rejsegarantifonden ikke skal gennemføre rejser.

Sidstnævnte har DRF for så vidt forståelse for, om end det i nogle situationer ville være ganske hensigtsmæssigt og omkostningsbesparende, om Rejsegarantifonden rent faktisk gennemførte sådanne rejser, hvor ydelserne var betalt til samtlige af rejsens leverandører.

I tillæg hertil skal DRF anmode om, at når tilsynet fremover bliver bekendt med at betalinger til en rejseudbyders underleverandør er videreført og afregnet, så

bør dette forhold tillægges betydning i en vurdering af, hvilken risiko den pågældende virksomhed påfører Rejsegarantifonden uagtet, at denne ikke nødvendigvis skal gennemføre de pågældende rejser.

Rejseudbydere fra 3 lande

I afsnit 2.4.3 på side 49 fremgår det, at man med lovforslagets § 20 stk. 3 laver en ændring i gældende retstilstand ved at indføre krav om, at rejseudbydere, der ikke er etableret her i landet fremover er forpligtet til at lade sig registrere i Rejsegarantifonden og stille garanti i overensstemmelse med reglerne i loven.

Rejsegarantifonden vil således være forpligtet til at sikre, at 3-landes rejseudbydere stiller den fornødne garanti. I den forbindelse anføres det, at det må forventes få håndhævelsesmæssige udfordringer, hvilket DRF er helt enig i. DRF støtter, at Rejsegarantifonden tillægges hjemmel til at offentliggøre de 3-landes rejseudbydere, der rettelig burde være registeret og stille garanti, men ikke har valgt at gøre det. Rent faktisk bør det fremgå, at det ikke kun er en mulighed, men derimod en forpligtelse for Rejsegarantifonden at oplyse om sådanne forhold.

I tillæg hertil henvises til nedenstående afsnit om sanktioner og offentliggørelse, hvor DRF gerne ser, at der fastsættes nærmere regler om en forpligtelse (mærkningsordning) for rejseudbyderen til at oplyse om, hvilket lands konkursbeskyttelsesordning, denne er underlagt.

Forslaget om, at Rejsegarantifondens dækningspligt kun indtræder i det tilfælde, hvor den pågældende rejseudbyder rent faktisk har ladet sig registrere og stille garanti, er efter DRF's opfattelse en helt naturlig forudsætning. Denne betragtning skal ikke kun gælde for rejseudbydere udenfor EU/EØS-området, men skal derimod gælde i alle situationer, hvor en rejseudbyder uafhængig af dennes etableringssted i strid med loven ikke har ladet sig registrere.

DRF er af den opfattelse, at hovedreglen hidtil har været og fortsat bør være at, hvis en rejseudbyder i strid med reglerne ikke har været registeret, er der følgelig heller ikke nogen dækningspligt for Rejsegarantifonden. Der er ganske enkelt ikke hjemmel til at udstrække dækningspligten til at omfatte rejseudbydere, der ikke har ladet sig registrere uanset etableringssted og det vil desuden skabe helt uacceptabel og urimelig konkurrenceforvridning.

Endelig skal det blot bemærkes, at det af bemærkningerne til punkt 22 på side 92 er en referencefejl, idet det anføres, at en formidler for en rejsearrangør, der er etableret uden for EØS, skal stille garanti, medmindre formidleren kan godtgøre, at rejsearrangøren har stillet den behørigte garanti efter den foreslåede § 20, stk. 2. Henvisningen til stk. 2 er forkert og skal rettes til stk. 3.

Sanktioner og offentliggørelse

Af bemærkningerne til nr. 34 på side 99 fremgår det, at Rejsegarantifonden fremover hjemles adgang til at offentliggøre virksomheder, der ikke overholder reglerne om registrering eller garantistillelse.

DRF bakker op om denne fremgangsmåde og vil gerne understrege vigtigheden i, at forbrugerne sikres de bedste muligheder for at undersøge, hvorvidt en given rejseudbyder overhovedet har den påkrævede konkursbeskyttelse og i bekræftende fald, hvilket lands ordning, der er gældende.

I den forbindelse ser DRF gerne, at man i bekendtgørelsen stiller krav om, at man som rejseudbyder i sit udbudsmateriale er forpligtet til at oplyse, hvilken konkursbeskyttelsesordning, man er underlagt, så forbrugeren lettere kan forholde sig hertil.

Bestyrelsens nye pligter – balanceret tilsyn

I lovforslagets punkt 2.9.1 på side 58 introduceres ændringerne omkring Rejsegarantifondens tilsyn. Rejsegarantifondens bestyrelse skal således fremover sikre, at tilsynet har en optimal balance i følgende 4 punkter; fondskassens formuestørrelse, bidragenes størrelse, ordinære garantiskala samt forhøjet garanti.

DRF har med stor tilfredshed noteret, at tilsynet fremover skal udføres på en måde, der minimerer de økonomiske og administrative omkostninger for rejsebranchen som helhed. I den forbindelse støtter DRF forslaget, om at Rejsegarantifondens bestyrelse hvert fjerde år skal have en uafhængig, ekstern ekspert skal foretage en faglig analyse af sammenhængen og omkostningerne til at sikre den optimale balance mellem de 4 ovenfor nævnte forhold.

Efter DRF's opfattelse vil en sådan analyse med fordel kunne udføres hvert andet år fremfor hvert fjerde som forslået i lovudkastet. Det bør ligeledes fremgå, at første gang en sådan analyse skal gennemføres bør iværksættes allerede ved lovforslagets ikrafttræden og være afsluttet senest 2 år herefter.

I bemærkningerne til lovforslagets punkt 24 på side 93 anføres det, at det fortsat vil være Rejsegarantifondens bestyrelse, der efter godkendelse hos Erhvervsministeren fastsætter størrelsen på fondskassens formue. I den forbindelse er DRF enig i, at ændringen i bidragsstrukturen ikke skal medføre, at størrelsen på fondskassens formue kan overstige den størrelse, der skønnes nødvendigt for at dække eventuelle tab.

Den omstændighed, at Rejsegarantifondens bestyrelse med lovforslaget pålægges at sikre, at ordningen ikke opbygger en decideret formue, men alene hviler i sig selv er et fornuftigt og hensigtsmæssigt udgangspunkt.

DRF forudsætter dog, at der som hidtil i helt uforudsete situationer stadig vil være mulighed for at Rejsegarantifonden kan optage statsgaranterede lån for det

tilfælde, at det skulle indtræde en helt ekstraordinær omfangsrig konkurs, der ville påføre Rejsegarantifonden et tab, der ikke ville være dækket af rejseudbyderens stillede garanti og fondskassens størrelse.

Netop denne mulighed skal tages i betragtning, når bestyrelsen som foreskrevet i bemærkningerne til nr. 26 på side 94 skal sikre at fondskassen i højere grad har den rette størrelse, der afspejler Rejsegarantifondens reelle risiko. DRF støtter principperne om, at det skal sikres at fondskassen har den rette størrelse, men brugen af begrebet i højere grad i den forbindelse kan DRF ikke støtte op omkring.

Det er som påpeget fra DRF's side ved de tidligere lovrevisioner uhyre vigtigt, at fondens tilsyn generelt set ikke skal arbejde ud fra en nultolerance for så vidt angår tab eller træk på fondens formue.

DRF er som bekendt af den faste overbevisning, at det både af konkurrencemæssige og udviklingsmæssige hensyn vil være uhensigtsmæssigt og i visse situationer direkte usundt for en branche, hvis der slet ikke forekommer konkurser. En nultolerance er ganske enkelt en urealistisk forudsætning i erhvervslivet, og udgør samtidig en overordentlig stor hæmsko for vækst.

Ændringer i den ordinære garantiskala

I lovforslagets afsnit 2.9.2 på side 59 samt i bemærkningerne til nr. 20 på side 91 redegøres der for forslaget til en ny garantiskala.

DRF har tidligere ytret ønske om en ændring i garantiskalaen for at sikre en mere jævnbyrdig fordeling i forhold til omsætningen. Ifølge lovforslaget er formålet med den nye skala netop at skabe bedre sammenhæng mellem omsætningsinterval og garantistillelse, og at gøre ordningen mindre byrdefuld for primært nye virksomheder og virksomheder med en lavere omsætning.

DRF har med tilfredshed noteret sig, at der ikke skønnes at være den store risiko for Rejsegarantifonden forbundet med denne lempelse i bunden af skalaen, men ser gerne at skalaen justeres yderligere en smule. Således vil det efter DRF's opfattelse være udtryk for en mere hensigtsmæssig fordeling, såfremt man ændrede skalaen en smule.

DRF foreslår derfor, at omsætningsintervallet 10-15 mio. kr., hvor der stilles en garanti på 750.000 ændres til dække intervallet 10-25 mio. kr., stadig med en garantistillelse på 750.000 kr. Efterfølgende trin ville således være 25- 50 mio. kr., hvor der i tråd med den foreslåede skala vil skulle stille en garanti på 1 mio. kr.

Forhøjet garanti

I bemærkningerne i afsnit 2.9.3 på side 59 f evalueres det hidtidige tilsyn delvist. Det konkluderes bl.a. at revisors årlige indberetning af de tre angivne nøgletal, der blev indført i forbindelse med lovrevisionen i 2004, hvor det målrettede tilsyn blev introduceret, ikke er tilstrækkeligt for Rejsegarantifonden til at vurdere, hvornår en given rejseudbyders økonomi er af en sådan karakter, at en forhøjet garanti er påkrævet.

Det anføres, at årsagerne hertil bl.a. beror på, at de indberettede nøgletal var beregnet ud fra rejseudbydernes årsrapporter og dermed ikke kunne tage højde for eventuelle omplaceringer og sæsonudsving.

DRF har som bekendt gennem de tidligere revisioner af rejsegarantifondsloven været yderst kritisk overfor den udvikling, der har været i tilsynet bl.a. ved løbende at opfinde nye nøgletal og stille nye krav, der ikke var medtaget i forudsætningerne for de oprindelige ændringer af loven.

DRF har på den baggrund gentagne gange gjort opmærksom på nødvendigheden i at skabe større gennemsigtighed i tilsynets arbejde ved at man fastlægger nogle klare retningslinjer for, hvilke krav tilsynet kan stille til rejseudbyderne. Den nuværende ordning har således hverken været særlig fleksibel, proportional eller hensigtsmæssig i forhold til vurderingen af, hvornår en rejseudbyder reelt set påfører fonden en decideret risiko.

Derfor er det med tilfredshed, at DRF kan notere sig, at lovforslaget anerkender behovet og forsøger at imødegå nogle af de kritikpunkter, der har været fremført af DRF gennem årene.

DRF støtter forslaget om at øge gennemsommeligheden for rejseudbyderne ved at Rejsegarantifondens bestyrelse pålægges at skulle fastsætte retningslinjer for, hvad der medfører krav om forhøjet garanti.

Det er efter DRF's opfattelse vigtigt, at Rejsegarantifondens bestyrelse i dette arbejde i høj grad fokuserer på hensigten bag lovændringen som beskrevet i bemærkningerne på side 61, nemlig at tilstræbe enkelhed og gennemsigtighed med den konsekvens, at de vedtagne at nøgletal og efterlevelse af klare regnskabsprincipper i hovedparten af sagerne er tilstrækkelige til at fastslå, om en rejsearrangør skal stille en forhøjet garanti.

Faste, saglige og enkle retningslinjer er altafgørende for, at lovforslagets intentioner kan få den ønskede betydning i praksis. I den forbindelse er det glædeligt at konstatere, at bestyrelsen er forpligtet til at vurdere de samlede omkostninger for en virksomhed i forbindelse med udarbejdelsen af retningslinjerne for, hvornår der kan kræves forhøjet garantistillelse samt hvad størrelsen af en sådan forhøjelse må være.

Det fremgår af bemærkningerne, at en uafhængig ekspert skal påtegne disse retningslinjer hvert 4 år for at sikre, at disse er tilstrækkelige til at fastholde forbrugerbeskyttelsen.

Dette forslag støtter DRF, dog med følgende modifikation: Det bør fremgå, at påtegningen udover at sikre forbrugerbeskyttelsen desuden sikrer, at retningslinjerne er rimelige og sikrer den nødvendige gennemsigtighed, der en af grundtankerne bag hele ændringsforslaget.

Ændringer i det formueopbyggende bidrag

På side 62 i afsnit 2.9.5 fremgår det, at de danske rejseudbydere blev opkrævet et bidrag på 20 kr. pr. deltager i et rejsearrangement i perioden fra 1. januar 2009 til 31. januar 2009. Der må være tale om en slåfejl, idet perioden, hvor der blev opkrævet et bidrag på 20 kr. pr. person var betydeligt længere end en måned.

I bemærkningerne til nr. 24 på side 92f foreslås det, at det formueopbyggende bidrag, når/hvis et sådant genindføres, fremover ikke længere skal baseres på antallet af solgte pakkerejser, men i stedet gøres omsætningsafhængigt.

DRF er enig i dette forslag og i at det vil medføre en mere fair fordeling i de økonomiske byrder, der er forbundet med det formueopbyggende bidrag ud fra den betragtning, at et personafhængigt bidrag fremfor et omsætningsbestemt bidrag kan være skævvridende, eftersom billige pakkerejser rammes af en højere økonomisk byrde end dyrere pakkerejser.

Ændringer i administrationsbidraget

I afsnit 2.9.6 på side 62 præsenteres lovforslagets betragtninger om ændringer i det administrationsbidrag, en rejseudbyder skal betale for at være registreret i Rejsegarantifonden.

Det fremgår heraf, at rejseudbyderne har svært ved budgettere administrationsbidraget på grund af Rejsegarantifondens nuværende mulighed for at vedtage efterreguleringer i den omsætningsafhængige del af bidragets størrelse. I forlængelse heraf anføres det, at denne fremgangsmåde desuden kræver et stort ressourceforbrug i Rejsegarantifonden.

På den baggrund foreslås det, at den omsætningsafhængige del af administrationsbidraget ikke længere skal efterreguleres. DRF er helt enige i denne ændring, og vi har også ved tidligere lejligheder netop påpeget det uhensigtsmæssige i den nuværende fremgangsmåde.

Endelig fremgår det af bemærkningerne til lovforslagets nr. 24 på side 93, at de pågældende bidrag samlet set fortsat skal afspejle omkostningerne ved fondens drift, og at Rejsegarantifondens bestyrelse er forpligtet til at undersøge, om bidragene kan sænkes som anført under bemærkningerne til lovforslagets nr. 26 på side 94 for på denne måde at sikre, at ordningen ikke bliver formueopbyggende.

Disse betragtninger er helt i overensstemmelse med DRF's ønsker om en mere afbalanceret ordning, der minimerer de økonomiske og administrative omkostninger og samtidig skaber mere gennemsigtighed for rejsebranchen. I den forbindelse er ligeledes positivt, at Rejsegarantifondens bestyrelse forpligtes til i samarbejde med eksterne eksperter at udarbejde en model, hvorefter det omsætningsafhængige bidrag fremover skal beregnes.

Det fremgår desuden i afsnit 2.9.6 på side 64, at registreringsbidraget og grundbidraget fastsættes i en kommende bekendtgørelse. I den forbindelse er det væsentligt at understrege, at størrelserne på disse bidrag ikke må være prohibitive og for så vidt angår grundbidraget må dette ikke afvige væsentlig fra det nuværende niveau. Beløbet bør under alle omstændigheder ikke overstige 5.000 kr. pr. bidrag.

Endelig fremgår det ikke, hvordan Rejsegarantifonden skal håndtere en del af de nye virksomheder, der som følge af begrebet sammensatte rejsearrangementer omfattes af lovens registreringspligt. Det er vigtigt, at der fastsættes klare regler for, hvordan den bidragsberegne omsætning blive opgjort og hvordan man sikrer, at Rejsegarantifonden i det hele taget bliver opmærksomme på at finde disse virksomheder i det omfang, de ikke selv lader sig registrere.

Bestyrelsens sammensætning

I afsnit 2.10 på side 64 samt i bemærkningerne til nr. 25 på side 93 er der nærmere beskrevet, hvordan Rejsegarantifondens bestyrelse sammensættes.

DRF er enige i forslaget om at formanden og ét andet bestyrelsesmedlem skal udvide bestyrelsen med 1 person, der skal være uafhængige af specifikke erhvervs- og organisationsinteresser samt kravet om, at mindst et bestyrelsesmedlem fremover skal have en økonomisk baggrund og regnskabsteknisk indsigt.

Som følge af bestyrelsesudvidelsen er det DRF's vurdering, at der ikke længere er behov for en stedfortræder for formanden, idet denne funktion kan varetages af det nye bestyrelsesmedlem.

Det fremgår ikke af bemærkningerne, hvorledes det nye bestyrelsesmedlem skal udpeges, men eftersom medlemmer er tiltænkt at være uafhængige, må det antages, at det ikke kan ske efter Indstilling, som det er tilfældet i dag med repræsentanterne for henholdsvis branchen og forbrugerne.

Gensidig anerkendelse

Formålet med direktivet har blandt andet været at mindske de retlige forskelle medlemsstaterne imellem samtidig med at man ved gensidig anerkendelse styrkede konkursbeskyttelsen generelt i EU med henblik på at minimere hindringerne for grænseoverskridende handel og desuden mindske

omkostningerne for de virksomheder, der måtte ønske at sælge rejseydelser på tværs af grænserne.

DRF har gennem en årrække påpeget den konkurrenceforvridning som danske virksomheder har været underlagt. Det er derfor med stor tilfredshed, at vi kan konstatere, at lovforslaget netop har forsøgt at imødegå disse bekymringer ved at sikre den frie bevægelighed gennem et åben fortolkning af etableringsbegrebet i relation til den i direktivet foreskrevne gensidige anerkendelse for så vidt angår de enkelte medlemslandes konkursbeskyttelsesordninger.

Under afsnit 2.5.3 på side 54 anføres det med henvisning til direktivets krav om gensidig anerkendelse, at erhvervsdrivende, som udover at være etableret i Danmark desuden er etableret i andre medlemslande, vil kunne risikere at blive mødt med krav om registrering i Rejsegarantifonden, selvom den erhvervsdrivende har valgt en anden garantiordning.

En sådan betragtning, hvor Rejsegarantifonden uden yderligere begrundelse blot kan kræve registrering i Danmark trods den erhvervsdrivendes brug af et andet medlemslands konkursbeskyttelsesordning er i åbenlys strid med hele lovgrundlaget.

For det første er det i strid med direktivets krav om gensidige anerkendelse. For det andet er det i strid med ordlyden i lovforslagets § 22 og bemærkningerne hertil, som de fremgår under bemærkningerne til nr. 33 på side 98f. For det tredje er det i strid med betragtningerne bag forslaget til indførelse af en underretningspligt som beskrevet i afsnit 2.3.3 på side 47.

DRF er noget uforstående overfor denne fortolkning, og antager, at det beror på en misforståelse. DRF kan ikke helt udlede, om tanken bag afsnittet er en ordning, hvor Rejsegarantifonden rent undtagelsesvist kan kræve registrering i Danmark, hvis det viser sig at den udenlandske konkursbeskyttelsesordning, ikke dækker danske rejsende.

En sådan situation synes efter DRF's mening noget usandsynlig, henset til at direktivet er et totalharmoniseringsdirektiv. Hvis den bagvedliggende betragtning derimod er, at man skal sikre de danske forbrugere, så kan DRF under følgende forudsætninger godt støtte op omkring forslaget. Forholdet skal i så fald kun omfatte den situation, hvor det respektive lands ansvarlige kontaktpunkt overfor Rejsegarantifonden har bekræftet, at danske rejsende ikke vil være dækket af den udenlandske konkursbeskyttelsesordning.

Forudsætningen for at støtte et sådant synspunkt, er at derfor, at det udelukkende er i den ene situation, hvor Rejsegarantifonden modtager behørig dokumentation for, at danske rejsende ikke er omfattet af det pågældende lands konkursbeskyttelsesordning.

Det bør i så fald tydeliggøres i bemærkningerne, at det alene er denne situation, der tænkes på, så der ikke skabes nogen tvivl om den reelle udstrækning af den gensidige anerkendelse, som den fremgår af ordlyden i lovforslagets § 22.

Reglerne i § 22 herunder den foreslåede underretningspligt synes i den forbindelse at være relevante, men der savnes en uddybning af dokumentationskravene i stk. 4 samt konsekvenserne af manglende dokumentation.

Afsluttende bemærkninger

Det er glædeligt at notere, at lovforslaget har søgt at imødekomme ønsker og lyttet til forslag både fra forbrugersiden og erhvervssiden.

Overordnet set, er det DRF's opfattelse, at lovforslaget indeholder en lang række fornuftige, hensigtsmæssige og ikke mindst tiltrængte ændringer i gældende retstilstand.

Det glæder os derfor at se, at det fremover bliver muligt for erhvervsdrivende at aftale, at et køb af en rejse ikke er omfattet af lovens regler. Samtidig er det ud fra konkurrencemæssige synspunkter yderst positivt, at man nu indsnævrer anvendelsesområdet for organisationer og institutioner, der tidligere ikke har været underlagt reglerne under hensyn til den hidtidige fortolkning af begrebet lejlighedsvist.

De foreslåede ændringer i Rejsegarantifondens tilsyn vil, såfremt de gennemføres ud fra de forudsætninger, der beskrevet i DRF's høringssvar, utvivlsomt medføre et mere afbalanceret tilsyn med større gennemsigtighed, en mere ligelig fordeling af de økonomiske byrder og samtidig en forbedring af lovens nuværende solide forbrugerbeskyttelse.

Lovforslagets gennemførelse af en reel gensidig anerkendelse vil fremover fjerne de konkurrencemæssige barrierer, som danske rejseudbydere tidligere har været underlagt, samtidig med at de rejsende qua direktivets karakter af at være et totalharmoniseringsdirektiv sikrer, at man er dækket godt ind også ved grænseoverskridende handel.

Såfremt ovenstående bemærkninger til høringssvaret måtte give anledning til uddybende bemærkninger, er Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen naturligvis mere end velkomne til at kontakte os i den henseende.

Med venlig hilsen

DANMARKS REJSEBUREAU FORENING

Jakob Hahn
Afdelingschef

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Att: Tina Madsen

EAN-nr. 5798000018006

21. juli 2017

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af rejsegarantifondsloven

Dansk Erhverv har modtaget Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens høring af 10. juli 2017 vedrørende lovforslag om ændring af rejsegarantifondsloven.

Den reviderede lov om rejsegarantifonden skal ses i sammenhæng med den kommende lov om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer.

Generelle bemærkninger

Dansk Erhverv er overordnet positiv overfor forslaget, da det er tiltrængt med en revision af loven, som, siden den oprindeligt blev vedtaget, løbende er blevet ændret igennem mindre lovændringer og i høj grad ved Rejsegarantifondens egen praksis, fx med inklusionen af "pakkerejseliggende ydelser". Det giver derfor god mening, at der nu kommer en mere gennemgribende lovændring, som følger den kommende lov om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer.

Hvad angår lov om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer ser Dansk Erhverv det som en fordel for dansk erhvervsliv, at lovgivningen udspringer af et totalharmoniseringsdirektiv for EU/EØS. Det giver mere lige konkurrencevilkår for de danske virksomheder. Det er også positivt, at direktivet omfatter rejseudbydere fra tredjelande omfattes af loven, så man ikke længere kan placere sin virksomhed lige udenfor EØS, for derved at undgå, at skulle stille garanti eller være del af en forsikringsordning.

Dansk Erhverv ser det endvidere som en klar fordel, at der nu kommer en gensidig anerkendelse landene imellem af registrering i en rejsegarantifond eller som del af forsikringsordning, da det vil lette de administrative byrder for virksomhederne, og samtidig medføre en stor besparelse for de virksomheder, som er etableret i flere lande.

Dansk Erhverv bifalder, at der laves en ny struktur og trinsats for de mindre udbydere, der ikke har en høj omsætning. Disse udbydere repræsenterer alt andet lige også en mindre økonomisk risiko for Rejsegarantifonden, hvorfor det er helt korrekt, at de ikke skal stille så høje garantier, som det har været tilfældet tidligere. Det vil forbedre mulighederne for de nuværende mindre bureauer og gøre det mere attraktivt for nye udbydere at starte op.

Dansk Erhverv bakker op om, at Rejsegarantifondsloven alene vedrører konkursbeskyttelse af pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer, således at det ikke udvides til andre områder, men i stedet fokuserer på det primære formål, at beskytte folk der køber pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer.

Specifikke bemærkninger

§2 c. stk. 1 litra d

Under definition af rejseydelse giver litra d rum for en meget subjektiv og omfattende fortolkning, hvilket må formodes ikke er hensigten med lovgivningen. Som det mindste forventer vi, at det beror på et væsentlighedskriterie, som i lov om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer, hvor ydelsens værdi skal være mere end 25 pct. af den samlede værdi eller at ydelsen uomtvisteligt er hovedformålet med rejsen. Vi opfordrer til, at man følger definitionen fra love om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer og i øvrigt anvender denne vidtgående beføjelse med forsigtighed.

§20 stk. 3

Hvad angår rejseudbydere, der er etableret uden for EØS-området, men som er registreringspligtige og skal stille garanti i overensstemmelse med reglerne i denne lov, så er det uklart, om de kan nøjes med at registrere sig i ét land i EØS-området eller de skal registrere sig i alle lande, hvor de retter deres virksomhed imod. Endvidere er vi skeptiske overfor, om det er nok, at Rejsegarantifonden kan "name and shame" disse virksomheder, eller de skal have udvidede beføjelser for at komme efter dem for at sikre lige konkurrence mellem EØS eller ikke EØS-virksomheder.

Dansk Erhverv står naturligvis til rådighed for en uddybning af høringssvaret.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Christoffer Greenfort', written in a cursive style.

Christoffer Greenfort
Chefkonsulent

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

14-08-2017
Dok. 168778/

Høringssvar vedr. lovforslag om ændringer af rejsegarantifondsloven

Vi har modtaget lovforslag om ændringer af rejsegarantifondsloven i høring. Vi har følgende bemærkninger.

Der er i hovedsagen tale om tilpasning af lovgrundlaget for fonden til implementering af Pakkerejsedirektivet. Her har Forbrugerrådet Tænk en række bemærkninger til pakkerejseloven, som vi afleverer i forbindelse med høring over denne lov. I forhold til lov om Rejsegarantifonden betragter vi de foreslåede ændringer som i hovedsagen teknisk afledte.

Hvad angår den ændrede bestyrelsessammensætning, der foreslås, kan vi støtte den, da den afspejler den faktiske praksis, som allerede eksisterer, hvor formandens stedfortræder har deltaget i alle bestyrelsesmøder. Vi finder det derfor naturligt, at stedfortræderen får formelt status af ordinært bestyrelsesmedlem.

Den eneste kommentar vi derudover har, er at det indgår som en af lovforslagets præmisser, specielt i den nye § 11a, at der skal sikres en omkostningsminimering for virksomheder, der er registrerede i Rejsegarantifonden.

Det kan umiddelbart lyde positivt, at der kan spares penge, hvis fonden reducerer kravene til garantistillelse og i stedet øger de formueopbyggende bidrag. Men rejsebranchen er kendetegnet ved, at forbrugerne forudbetaler rejsen, inden modydelsen - selve rejsen - leveres, og det skaber en risiko for "moral hazard", hvor rejsearrangørerne tager risici for andres penge, som de givetvis ikke ville have taget for deres egne. Det er dette grundvilkår, der ligger bag hele tanken om en rejsegarantifond, og som også ligger bag principperne for at opkræve forhøjet garanti fra visse rejsebureauer.

Vi har ingen indvendinger imod den konkrete formulering i § 11a, men vil understrege vigtigheden af, at fonden fortsat har et beslutningsrum, hvor det konkret afvejes hvilken garantistillelse der er nødvendig for at opnå fondens hovedformål, som er forbrugerbeskyttelse.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø
Vicedirektør

Vibeke Myrtue Jensen
Politisk rådgiver

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Sendt til: tma@kfst.dk og tht@kfst.dk
Cc: jm@jm.dk

10. august 2017

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2017-112-0739
Dok.nr. 438373
Sagsbehandler
Mikkel B. Stenalt

Vedrørende høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om en rejsegarantifond – styrelsens ref. FORCE-17/07942-2

Ved e-mail af 10. juli 2017 har Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast til lovfor-slag.

Det følger af udkastets § 1, nr. 34, at Rejsegarantifonden får hjemmel til at offentliggøre oplysninger på fondens hjemmeside om rejseudbydere eller formidlere, der ikke overholder kravene om registrering eller garantistillelse.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at formålet med offentlig-gørelsen af de omhandlede oplysninger er dels at tilskynde de omhandlede rejseudbydere til at stille garantien, og dels at varetage et væsentligt forbru-gerhensyn ved at sikre, at rejsende bliver gjort opmærksom på, at de ikke vil være dækket af Rejsegarantifonden, hvis de indgår aftale med de pågældende virksomheder.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen ses ikke i bemærkningerne til udkastet at have forholdt sig til forholdet til databeskyttelsesreglerne. Da forslaget inde-bærer en behandling af oplysninger omfattet af persondatalovens¹ anvendel-sesområde, jf. bl.a. lovens § 1, stk. 4, 2. pkt., skal Datatilsynet henstille, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i bemærkningerne til lovforslaget be-handler spørgsmålet om forholdet til databeskyttelsesreglerne.

Datatilsynet bemærker, at tilsynet i brev af 5. september 2016 – på baggrund af en anmeldelse fra Rejsegarantifonden af et advarselsregister – har udtalt, at tilsynet ikke var indstillet på at meddele Rejsegarantifonden tilladelse til be-handling af personoplysninger med henblik på at advare andre mod forret-ningsforbindelser med eller ansættelsesforhold til en registreret (advarselsre-gister), jf. persondatalovens § 50, stk. 1, nr. 2, idet tilsynet vurderede, at der ikke inden for rammerne af persondatalovens § 8, stk. 4 og 5, og § 8, stk. 6, jf. stk. 7, vil kunne ske videregivelse til og registrering af oplysninger om straf-bare forhold eller andre følsomme oplysninger i det omhandlede advarselsre-gister. Datatilsynets brev af 5. september 2016 vedlægges til orientering.

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer.

Eftersom ændringen af lov om en rejsegarantifond skal træde i kraft den 1. juli 2018, jf. udkastets § 2, stk. 1, henleder Datatilsynet særligt opmærksomheden på, at databeskyttelsesforordningen² – som skal erstatte persondataloven – får virkning fra den 25. maj 2018.

Kopi af dette brev sendes til Justitsministeriets Lovafdeling til orientering.

Med venlig hilsen

Mikkel B. Stenalt

Bilag: Datatilsynets brev af 5. september 2016 vedrørende anmeldelse af advarselsregister

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF.

Rejsegarantifonden
Røelskær 11, 3 sal
2840 Holte

Att.: Birgitte Fjeldhoff
Sendt til: bf@rejsegarantifonden.dk

5. september 2016

Vedrørende anmeldelse af advarselsregister

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2016-43-0020
Sagsbehandler
Bjarke Asger Bro
Direkte 3319 3217

Datatilsynet har den 9. marts 2016 modtaget Rejsegarantifondens anmeldelse af behandling af personoplysninger med henblik på at advare andre mod forretningsforbindelser med eller ansættelsesforhold til en registreret.

Ved telefonsamtale den 3. marts 2016 har Datatilsynet drøftet anmeldelsen med Rejsegarantifonden, hvor det blev oplyst, at formålet med advarselsregisteret er at advare forbrugerne mod at indgå aftaler om køb af rejser hos rejseudbydere, som ikke overholder den lovgivning, der gælder i Danmark.

Af den indsendte anmeldelse fremgår det, at formålet med advarselsregistret er at informere om, at det har været nødvendigt at indgive politianmeldelse mod rejseudbydere. Optagelse i advarselsregisteret sker, når Rejsegarantifonden har konstateret, at en rejseudbyder har overtrådt § 8, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 1101 af 3. september 2015, har undladt at give de af fonden og Erhvervs- og Vækstministeren i henhold til § 12a, § 13, § 22, stk. 3 og § 23, stk. 4, krævede oplysninger og dokumentation, eller har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger til fonden eller Erhvervs- og Vækstministeren, hvorefter Rejsegarantifonden indgiver anmeldelse til politiet i henhold til lovens § 25.

Det fremgår endvidere af sagen, at der vil blive behandlet oplysninger om selskaber og personlige selskaber, og at de oplysninger, der ønskes behandlet er, om der efter rejsegarantifondens opfattelse er sket overtrædelse af rejsegarantifondsloven, så det har været nødvendigt at indgive politianmeldelse.

Oplysningerne overføres til alle med adgang til internettet og vil blive slettet efter 3 år.

Datatilsynet skal i den forbindelse udtale:

Er der tale om et advarselsregister?

Indledningsvis bemærkes, at persondataloven¹ ifølge lovens § 1, stk. 1, gælder for behandling af personoplysninger, som helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, og for ikke elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register.

¹ Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer

Det følger af lovens § 1, stk. 4, at loven endvidere gælder for private dataansvarliges behandling af oplysninger om virksomheder m.v. med henblik på at advare mod forretningsforbindelser med eller ansættelsesforhold til de pågældende virksomheder (advarselsregistre), jf. § 50, stk. 1, nr. 2. For så vidt angår behandlinger som nævnt i § 50, stk. 1, nr. 2, er hovedreglen om, at persondataloven kun gælder for behandling af personoplysninger om fysiske personer, således fraveget.

Om en behandling af oplysninger udgør en behandling, der foretages med henblik på at advare andre mod forretningsforbindelser med eller ansættelsesforhold til en registreret, og som er omfattet af persondatalovens § 50, stk. 1, nr. 2, afhænger af en konkret vurdering, hvor formålet og de nærmere omstændigheder ved behandlingen indgår.

Et element i vurderingen af, om en behandling må anses for at være et advarselsregister, er, om oplysningerne påtænkes videregivet. Enkeltstående indsamling og videregivelse af oplysninger medfører ikke, at der er tale om et advarselsregister.

Datatilsynet må i det foreliggende tilfælde lægge til grund, at formålet med den anmeldte behandling er, at Rejsegarantifonden skal videregive oplysninger om, at fonden har politianmeldt rejseudbydere for overtrædelse af rejsegarantifondslovens regler, med det formål at advare forbrugere mod at indgå aftaler om køb af rejser hos rejseudbydere, som ikke overholder loven.

På denne baggrund opfatter Datatilsynet registeret som et advarselsregister i medfør af persondatalovens § 50, stk. 1, nr. 2.

Kan der gives tilladelse?

Efter persondatalovens § 50, stk. 1, nr. 2, skal Datatilsynets tilladelse indhentes forinden iværksættelse af en behandling, når behandlingen af oplysninger sker med henblik på at advare andre mod forretningsforbindelser med eller ansættelsesforhold til en registreret.

Ved vurderingen af, om en ansøgning om tilladelse efter lovens § 50, stk. 1, nr. 2, kan imødekommes, træffer Datatilsynet i hvert enkelt tilfælde afgørelse om, hvorvidt oprettelsen af advarselsregisteret tjener *anerkendelsesværdige interesser*. Ved bedømmelsen heraf indgår navnlig en vurdering af behandlingens formål i forhold til den risiko for krænkelse af privatlivets fred, som oprettelse og brug af advarselsregisteret kan medføre.

Det er Datatilsynets vurdering, at der bl.a. ønskes registreret og videregivet strafbare oplysninger om rejseudbydere. Tilsynet har herved lagt vægt på, at det følger af bestemmelserne i lov om en rejsegarantifond, at Rejsegarantifonden kan kræve en række oplysninger, og at undladelse heraf kan strafsanktioneres.

Det følger af persondatalovens § 8, stk. 4, at private må behandle oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end de i § 7, stk. 1, nævnte, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil. Herudover kan behandling ske, hvis det er nødvendigt til varetagelse af en berettiget interesse, og denne interesse klart overstiger hensynet til den registrerede.

Af bestemmelsen i persondatalovens § 8, stk. 5, fremgår, at de i stk. 4 nævnte oplysninger ikke må videregives uden den registreredes udtrykkelige samtykke. Videregivelse kan dog ske uden samtykke, når det sker til varetagelse af offentlige eller private interesser, herunder hensynet til den pågældende selv, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundet hemmeligholdelse.

Efter persondatalovens § 8, stk. 6, må oplysninger om blandt andet strafbare forhold desuden behandles, hvis en af betingelserne i lovens § 7 er opfyldt. Følsomme oplysninger må efter lovens § 7, stk. 1, som udgangspunkt ikke behandles. Lovens § 7, stk. 2-7, indeholder en række bestemmelser, der muliggør en behandling af denne type oplysninger i specielle tilfælde.

Det er herefter Datatilsynets vurdering, at der ikke inden for rammerne af persondatalovens § 8, stk. 4 og 5, og § 8, stk. 6, jf. stk. 7, vil kunne ske videregivelse til og registrering af oplysninger om strafbare forhold eller andre følsomme oplysninger i et advarselsregister som det påtænkte.

Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af Datatilsynets praksis, at § 8, stk. 4 og 5, indebærer, at advarselsregistre ikke vil kunne indeholde oplysninger om bl.a. strafbare forhold, medmindre den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke.

På denne baggrund skal Datatilsynet udtale, at tilsynet på det foreliggende grundlag ikke er indstillet på, at meddele Rejsegarantifonden tilladelse til behandling af personoplysninger med henblik på at advare andre mod forretningsforbindelser med eller ansættelsesforhold til en registreret, jf. persondatalovens § 50, stk. 1, nr. 2.

Datatilsynet foretager sig herefter ikke yderligere i sagen.

Med venlig hilsen

Bjarke Asger Bro

Københavns Byret

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Præsidenten
Domhuset, Nytorv 25
1450 København K.
Tlf. 99 68 70 15
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk
J. nr. 9099.2017.58

Den 11. august 2017

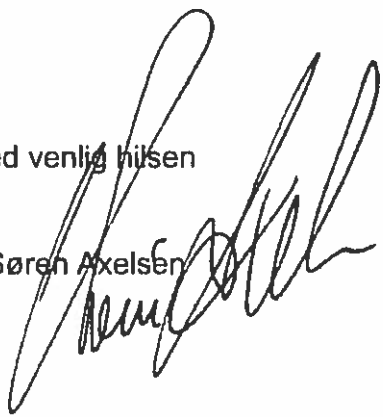
Ved en mail af 10. juli 2017 har Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af rejsegarantifondsloven.

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes vegne oplyse, at udkastet ikke giver byretterne anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Der henvises til J.nr. FORCE-17/7942-2.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Vestre Landsret
Præsidenten

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

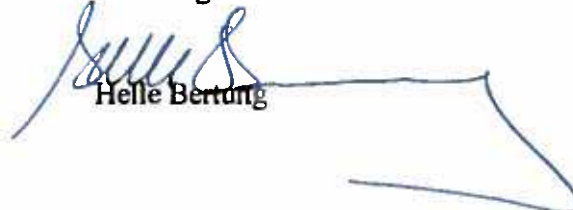
Sendt pr. mail til tma@kfst.dk og tht@kfst.dk

J.nr. 40A-VL-57-17
Den 11/07-2017

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har ved brev af 10. juli 2017 (sagsnr. FORCE-17/07942-2) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af rejsegarantifondsloven.

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Helle Bertung

Tina Madsen

Fra: Dansk Arbejdsgiverforening <DA@da.dk>
Sendt: 11. august 2017 14:59
Til: Tina Madsen
Emne: SV: høring over udkast til ændring af rejsegarantifondsloven

AppServerName: esdh-evm-kfst
DocumentID: 17/07942-28
DocumentIsArchived: -1

Under henvisning til det til DA fremsendte høringsbrev af 10. juli 2017 vedrørende ovennævnte skal vi oplyse, at sagen falder uden for DA's virkefelt, og at vi under henvisning hertil ikke ønsker at afgive bemærkninger.

Med venlig hilsen

Jette L. Andersen
Chefsekretær

Fra: Tina Madsen [<mailto:tma@kfst.dk>]
Sendt: 10. juli 2017 14:34
Til: samfund@advokatsamfundet.dk; ae@aeraadet.dk; per@atlantic.fo; pehe@di.dk; info@campingraadet.dk; cbs@cbs.dk; dif@dif.dk; info@danishshipping.dk; lars@travelassoc.dk; kontakt@markedsforing.dk; Dansk Arbejdsgiverforening <DA@da.dk>; hoeringssager@danskerhverv.dk; kontakt@fdih.dk; di@di.dk; duf@duf.dk; db@db-dk.dk; info@dgi.dk; dt@remove-thisdatatilsynet.dk; dommerforeningen@mail.com; dkinfo@dfds.com; post@domstolsstyrelsen.dk; info@fbnet.dk; mail@finansraadet.dk; 1 - KFST Forbrugerombudsmanden (KFST) <FORBRUGEROMBUDSMANDEN@kfst.dk>; hoeringer@fbr.dk; info@rejsearrangorer.dk; fp@forsikringoppgension.dk; fr@friluftsradaet.dk; hk@hk.dk; sossteen@hotmail.com; info@danske-biludlejere.dk; horesta@horesta.dk; hvr@hvr.dk; ida@ida.dk; info@dfja.dk; kobenhavn@domstol.dk; ku@ku.dk; dvl@dvl.dk; lo@lo.dk; 'info@pakkerejseankenævnet.dk' (info@pakkerejseankenævnet.dk) <info@pakkerejseankenævnet.dk>; info@rejsegarantifonden.dk; esbjerg@domstol.dk; glostrup@domstol.dk; helsingor@domstol.dk; herning@domstol.dk; hillerod@domstol.dk; hjorring@domstol.dk; holbaek@domstol.dk; holstebro@domstol.dk; horsens@domstol.dk; kolding@domstol.dk; lyngby@domstol.dk; nykobing@domstol.dk; naestved@domstol.dk; odense@domstol.dk; randers@domstol.dk; roskilde@domstol.dk; svendborg@domstol.dk; soenderborg@domstol.dk; viborg@domstol.dk; aalborg@domstol.dk; aarhus@domstol.dk; bornholm@domstol.dk; frederiksberg@domstol.dk; info@rigsrevisionen.dk; larsandersen3@sas.dk; uffekrempel@sas.dk; danmark@stenaline.com; sdu@sdu.dk; post@shret.dk; info@danboat.dk; info@tbst.dk; trm@trm.dk; post@vestrelandsret.dk; contact@visitdenmark.com; post@oestrelandsret.dk; aa@aa.dk; au@au.dk
Cc: Tanja Højrup <THT@kfst.dk>; Susanne Aamann <SAA@kfst.dk>; 1 - KFST DS <ds@kfst.dk>; Julia Castro Christiansen (EM - DEP) <jcc@em.dk>; Ole Skotner <OSK@kfst.dk>
Emne: høring over udkast til ændring af rejsegarantifondsloven

Hermed fremsendes udkast til lovforslag om ændring af rejsegarantifondsloven, høringsbrev samt høringsliste.

Eventuelle bemærkninger til udkastet skal være Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i hænde **senest fredag den 11. august 2017 kl. 12.00.**

Bemærkninger bedes sendt til tma@kfst.dk cc tht@kfst.dk og kfst@kfst.dk

Med venlig hilsen

Tina Madsen

Tina Madsen

Specialkonsulent/Legal Special Advisor

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen/

Danish Competition and Consumer Authority

Direkte +45 4171 5306

E-mail tma@kfst.dk

KONKURRENCE- OG FORBRUGERSTYRELSEN

Carl Jacobsens Vej 35

2500 Valby

Tlf. +45 4171 5000

Vi arbejder for velfungerende markeder.

Østre Landsret
Præsidenten

Den 09 AUG. 2017
J.nr. 40A-ØL-61-17
Init: sdy

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby

Sendt pr. mail til: tma@kfst.dk, tht@kfst.dk og kfst@kfst.dk

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har ved brev af 10. juli 2017 (Sagsnr. 17/07942-2) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af rejsegarantifondsloven.

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Ellen Busck Porsbo

Tina Madsen

Fra: 1 - KFST Forbrugerombudsmanden (KFST)
Sendt: 28. juli 2017 15:02
Til: Tina Madsen
Cc: Tanja Højrup
Emne: SV: høring over udkast til ændring af rejsegarantifondsloven

AppServerName: esdh-evm-kfst
DocumentID: 17/07942-18
DocumentIsArchived: -1

J.nr. 17/08441

Til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen

Idet vi henviser til e-mail af 10. juli 2017 skal vi herved meddele, at udkast til lovforslag om ændring af rejsegarantifondsloven ikke giver Forbrugerombudsmanden anledning til bemærkninger.

Med venlig hilsen
På Forbrugerombudsmandens vegne

Gitte Albrecht Pedersen

Chefsekretær
Direkte tlf.: 4171 5092
E-mail: gap@kfst.dk

FORBRUGEROMBUDSMANDEN

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Tlf. +45 4171 5151

Fra: Tina Madsen

Sendt: 10. juli 2017 14:34

Til: samfund@advokatsamfundet.dk; ae@aeraadet.dk; per@atlantic.fo; pehe@di.dk; info@campingraadet.dk; cbs@cbs.dk; dif@dif.dk; info@danishshipping.dk; lars@travelassoc.dk; kontakt@markedsforing.dk; da@da.dk; hoeringssager@danskerhverv.dk; kontakt@fdih.dk; di@di.dk; duf@duf.dk; db@db-dk.dk; info@dgi.dk; dt@remove-thisdatatilsynet.dk; dommerforeningen@mail.com; dkinfo@dfds.com; post@domstolsstyrelsen.dk; info@fbnet.dk; mail@finansraadet.dk; 1 - KFST Forbrugerombudsmanden (KFST); hoeringer@fbr.dk; info@rejsearrangorer.dk; fp@forsikringogpension.dk; fr@friluftsradet.dk; hk@hk.dk; sossteen@hotmail.com; info@danske-biludlejere.dk; horesta@horesta.dk; hvr@hvr.dk; ida@ida.dk; info@dfja.dk; kobenhavn@domstol.dk; ku@ku.dk; dvl@dvl.dk; lo@lo.dk; 'info@pakkerejseankenaevnet.dk' (info@pakkerejseankenaevnet.dk); info@rejsegarantifonden.dk; esbjerg@domstol.dk; glostrup@domstol.dk; helsingor@domstol.dk; herning@domstol.dk; hiilerod@domstol.dk; hjorring@domstol.dk; holbaek@domstol.dk; holstebro@domstol.dk; horsens@domstol.dk; kolding@domstol.dk; lyngby@domstol.dk; nykobing@domstol.dk; naestved@domstol.dk; odense@domstol.dk; randers@domstol.dk; roskilde@domstol.dk; svendborg@domstol.dk; soenderborg@domstol.dk; viborg@domstol.dk; aalborg@domstol.dk; aarhus@domstol.dk; bornholm@domstol.dk; frederiksberg@domstol.dk; info@rigsrevisionen.dk; larsandersen3@sas.dk; uffekrempel@sas.dk; danmark@stenaline.com; sdu@sdu.dk; post@shret.dk; info@danboat.dk; info@tbst.dk; trm@trm.dk; post@vestrelandsret.dk; contact@visitdenmark.com; post@oestrelandsret.dk; aau@aau.dk; au@au.dk

Cc: Tanja Højrup; Susanne Aamann; 1 - KFST DS; Julia Castro Christiansen (EM - DEP); Ole Skotner
Emne: høring over udkast til ændring af rejsegarantifondsloven

Hermed fremsendes udkast til lovforslag om ændring af rejsegarantifondsloven, høringsbrev samt høringsliste.

Eventuelle bemærkninger til udkastet skal være Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i hænde **senest fredag den 11. august 2017 kl. 12.00.**

Bemærkninger bedes sendt til tma@kfst.dk cc tht@kfst.dk og kfst@kfst.dk

Med venlig hilsen

Tina Madsen

Tina Madsen

Specialkonsulent/Legal Special Advisor
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen/
Danish Competition and Consumer Authority
Direkte +45 4171 5306
E-mail tma@kfst.dk

KONKURRENCE- OG FORBRUGERSTYRELSEN

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Tlf. +45 4171 5000

Vi arbejder for velfungerende markeder.

Tina Madsen

Fra: rr@rigsrevisionen.dk
Sendt: 12. juli 2017 11:56
Til: Tina Madsen
Cc: Tanja Højrup; 1 - KFST Officiel hovedpostkasse
Emne: Rigsrevisionens svar på høring af udkast til ændring af rejsegarantifondsloven <45778>
Signeret af: rr@rigsrevisionen.dk

AppServerName: esdh-evm-kfst
DocumentID: 17/07942-14
DocumentIsArchived: -1

Til Erhvervsministeriet

Rigsrevisionen modtog den 10. juli 2017 udkast til lovforslag om ændring af rejsegarantifondsloven til høring.

Vi har gennemgået udkastet til lovforslag for bestemmelser om regnskab og revision i henhold til Rigsrevisorlovens §§ 7 og 10. Vi vurderer, at der ikke er sådanne bestemmelser og har ikke bemærkninger til udkastet.

Eventuelle spørgsmål kan stilles til undertegnede på telefon 33 92 86 20 eller via e-mail til rr@rigsrevisionen.dk med anførelse af det i overskriften anførte journalnummer.

Med venlig hilsen

Michael Guldberg Andersen
Chefkonsulent

RIGSREVISIONEN

Landgreven 4
DK-1301 København K

Tlf. +45 33 92 84 00
Dir. +45 33 92 86 20

mga@rigsrevisionen.dk
www.rigsrevisionen.dk

Fra: Tina Madsen [<mailto:tma@kfst.dk>]

Sendt: 10. juli 2017 14:34

Til: samfund@advokatsamfundet.dk; ae@aeraadet.dk; per@atlantic.fo; pehe@di.dk; info@campingraadet.dk; cbs@cbs.dk; dif@dif.dk; info@danishshipping.dk; lars@travelassoc.dk; kontakt@markedsforing.dk; da@da.dk; hoeringssager@danskerhverv.dk; kontakt@fdih.dk; di@di.dk; duf@duf.dk; db@db-dk.dk; info@dgi.dk; dt@remove-thisdatatilsynet.dk; dommerforeningen@mail.com; dkinfo@dfds.com; post@domstolsstyrelsen.dk; info@fbnet.dk; mail@finansraadet.dk; 1 - KFST Forbrugerombudsmanden (KFST) <FORBRUGEROMBUDSMANDEN@kfst.dk>; hoeringer@fbr.dk; info@rejsearrangorer.dk; fp@forsikringogpension.dk; fr@friluftstraadet.dk; hk@hk.dk; sossteen@hotmail.com; info@danske-biludlejere.dk; horesta@horesta.dk; hvr@hvr.dk; ida@ida.dk; info@dfja.dk; kobenhavn@domstol.dk; ku@ku.dk; dvl@dvl.dk; lo@lo.dk; 'info@pakkerejseankenaevnet.dk' (info@pakkerejseankenaevnet.dk) <info@pakkerejseankenaevnet.dk>; info@rejsegarantifonden.dk; esbjerg@domstol.dk; glostrup@domstol.dk; helsingor@domstol.dk; herning@domstol.dk; hillerod@domstol.dk;

hjorring@domstol.dk; holbaek@domstol.dk; holstebro@domstol.dk; horsens@domstol.dk; kolding@domstol.dk; lyngby@domstol.dk; nykobing@domstol.dk; naestved@domstol.dk; odense@domstol.dk; randers@domstol.dk; roskilde@domstol.dk; svendborg@domstol.dk; soenderborg@domstol.dk; viborg@domstol.dk; aalborg@domstol.dk; aarhus@domstol.dk; bornholm@domstol.dk; frederiksberg@domstol.dk; Rigsrevisionen <info@rigsrevisionen.dk>; larsandersen3@sas.dk; uffekrempel@sas.dk; danmark@stenaline.com; sdu@sdu.dk; post@shret.dk; info@danboat.dk; info@tbst.dk; trm@trm.dk; post@vestrelandsret.dk; contact@visitdenmark.com; post@oestrelandsret.dk; aa@aa.dk; au@au.dk

Cc: Tanja Højrup <THT@kfst.dk>; Susanne Aamann <SAA@kfst.dk>; 1 - KFST DS <ds@kfst.dk>; Julia Castro Christiansen (EM - DEP) <jcc@em.dk>; Ole Skotner <OSK@kfst.dk>

Emne: høring over udkast til ændring af rejsegarantifondsloven

Hermed fremsendes udkast til lovforslag om ændring af rejsegarantifondsloven, høringsbrev samt høringsliste.

Eventuelle bemærkninger til udkastet skal være Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i hænde **senest fredag den 11. august 2017 kl. 12.00.**

Bemærkninger bedes sendt til tma@kfst.dk cc tht@kfst.dk og kfst@kfst.dk

Med venlig hilsen

Tina Madsen

Tina Madsen

Specialkonsulent/Legal Special Advisor
Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen/
Danish Competition and Consumer Authority
Direkte +45 4171 5306
E-mail tma@kfst.dk

KONKURRENCE- OG FORBRUGERSTYRELSEN
Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
Tlf. +45 4171 5000

Vi arbejder for velfungerende markeder.